

Chrystus ciągle zwycięża i pokonuje zło

*„Potrzebujemy Ciebie, zmartwychwstały Panie, także my, ludzie trzeciego tysiąclecia!
Zostań z nami teraz i po wszystkie czasy. Spraw, by materialny postęp ludów
nigdy nie usunął w cień wartości duchowych, które są duszą ich cywilizacji.
Prosimy Cię, wspieraj nas w drodze. W Ciebie wierzymy, w Tobie pokładamy nadzieję,
bo Ty jeden masz słowa życia wiecznego”*

Św. Jan Paweł II

*Nasza wiara musi zmartwychwstać, by zmartwychwstała w nas miłość w miejsce egoizmu,
niechęci, nieprawości. Miłość obejmująca drugiego człowieka i rozsiewająca wszędzie Dobro.*

*Starajmy się, żeby nasze spojrzenie na mękę, śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa
umocniło naszą wiarę, ożywiło miłość i napełniło nasze serca nadzieją.*

*Na tegoroczne Święta Wielkiej Nocy życzę Wam, Drodzy Parafianie i Goście,
żebyście potrafili cieszyć się tą nadzwyczajną radością, że Chrystus naprawdę zmartwychwstał,
i pozwolili naszemu Panu zmartwychwstać w Waszych sercach.*

Ks. Proboszcz ze Współpracownikami

*Wszystkim Kapłanom, Siostrom Służebniczkom oraz całej Wspólnocie Parafian składamy serdeczne życzenia
święteczne: zdrowia, pokoju w sercu, siły i wytrwałości, pogody ducha i ludzkiej życzliwości. Niech nigdy nie
braknie Wam wiary, która prowadzi do celu, nadziei co rozjaśnia mrok i miłości, która ma cudowną moc...*

Niech Zmartwychwstały Chrystus wszystkim Wam błogosławi i obdarza swymi łaskami.

*W Wielką Czwartek wraz z całym Kościołem wyrażamy wielką wdzięczność Panu Bogu
za ustanowienie sakramentów Eucharystii i Kapłaństwa. Składamy z tej okazji
podziękowania naszym Duszpasterzom za posługę jaką pełnią i słowo, jakie głoszą.*

*Drodzy Kapłani, zapewniamy Was o modlitwie oraz życzymy, byście wytrwale podążali
obraną przez siebie drogą życiową, pełniąc służbę Bogu i ludziom.*

*Niech was Bóg wspiera swą miłością oraz mocą, abyście dalej dzielili się wiarą,
której macie w sobie tak wiele i wspierali nas, parafian, w drodze do nieba.*

Szczęść Wam Boże !

Brzesko, 1.04.2018 r.

Parafialna Rada Duszpasterska

W tym okresie wielkanocnym, który liturgicznie trwa od środy popielcowej do Uroczystości Zesłania Ducha Świętego przeżywamy największe tajemnice wiary chrześcijańskiej: męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa.

Papież Franciszek w Orędziu na Wielki Post 2018 przestrzega nas przed oziębłością serca, która coraz bardziej zagraża nam wszystkim, a zwłaszcza chrześcijanom. Mówi: „Tym, co gasi miłość, jest przede wszystkim chciwość pieniądza, będąca <<korzeniem wszelkiego zła>> (1Tm 6,10), jej następstwem jest odrzucenie Boga, a zatem od szukania pociechy w Nim – wolimy nasze przygnębienie niż pokrzepienie Jego Słowa i sakramentów. To wszystko przeradza się w przemoc, obracając się przeciwko tym, których uważamy za zagrożenie dla naszych „pewników”, jak nienarodzone jeszcze dziecko, chory starzec, gość będący przejazdem, cudzoziemiec, a także bliźni, który nie odpowiada naszym oczekiwaniom.”

Tak sobie myślę, z wielkim bólem, że te słowa papieża dotyczą także nas. Że coraz częściej bezwiednie, po omacku, szukamy szczęścia nie w Bogu, ale w rzeczach materialnych, w rozrywkach, w tym, co daje nam świat.

To bardzo smutne, ale niestety prawdziwe, że te nasze wybory doprowadzają do zepchnięcia Boga na margines życia, czego szczególnie doświadczają młodzi w naszych rodzinach.

Niestety, rodzice tak organizują życie dziecku od najmłodszych lat, żeby wypełniały je rozmaite aktywności służące rozwojowi intelektualnemu, bo przecież mają się przełożyć na wymierne korzyści

w życiu. A gdzie jest miejsce dla Pana Boga? Do Pana Boga przyznają się nieśmiało z jakimś zażenowaniem i niepewnością, jakby to był jakiś wątpliwy dodatek do naszego „mądrze zaplanowanego życia”.

Dlatego nie możemy się dziwić, że młodzież po bierzmowaniu nie chce już chodzić do kościoła, bo nie widzi tam dla siebie żadnych atrakcji, bo nie rozumie jaką wartością jest życie w bliskiej relacji z Bogiem. A przecież to, czego najbardziej pragniemy, to, czego szukamy, może zapewnić nam tylko Bóg.

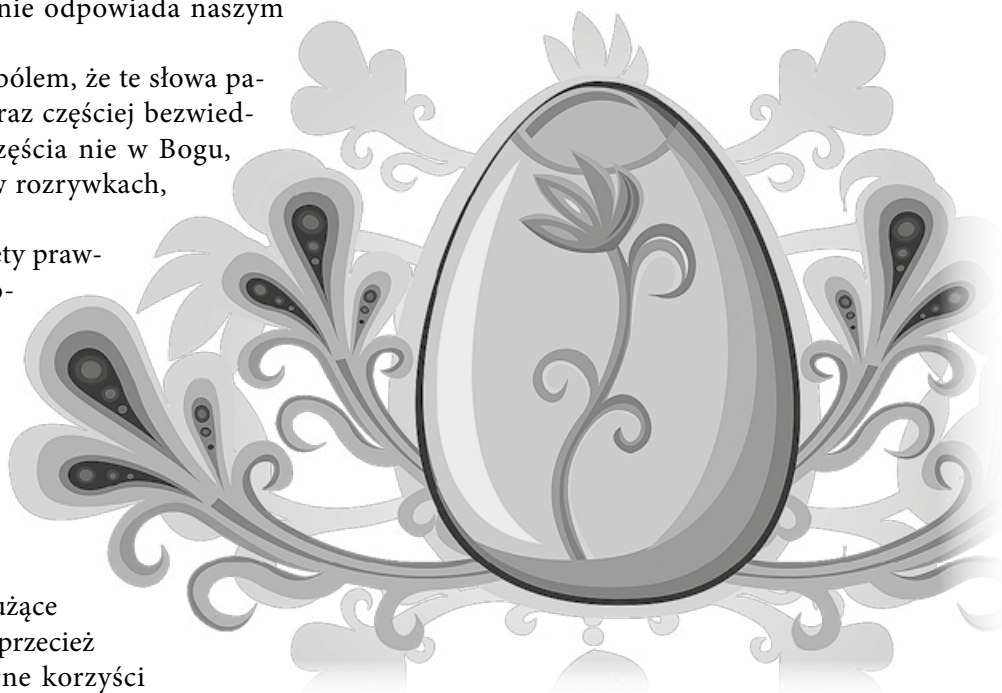
Tylko Bóg jest gwarantem prawdziwej miłości. Od Niego pochodzi wszelka radość, pokój, dobro, piękno, a więc wartości, za którymi tęsknimy i których często po omacku szukamy.

Moi drodzy, jako Wasz duszpasterz, modłę się gorąco, żebyśmy wszyscy doświadczyli w tym wyjątkowym czasie danym nam przez dobroć Boga, tych darów, których pragniemy, które sprawiają, że poczuje się ludźmi szczęśliwymi, pełnymi radości i pokoju. „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.” (J3,16)

Niech ta miłość Boga zawsze nam towarzyszy, żebyśmy nie dali się zwieść fałszywym „prorokom”, którzy pokazują nam łatwy, atrakcyjny świat bez Boga. Ale my wiemy, co czeka nas za tym fałszywym, kolorowym, pociągającym obrazem życia: smutek, przygnębienie, depresje i poczucie przegranego życia.

Starajmy się Boga postawić na pierwszym miejscu. Otwórzmy się na Jego miłość i przyjmijmy ją do swojego życia, do naszej codzienności, do wszystkich spraw, którymi żyjemy, bo tylko wtedy to życie wygramy.

Wasz ksiądz Proboszcz

(152) W przeddzień rekolekcji zaczęłam się modlić, żeby Pan Jezus udzielił mi choć trochę zdrowia, żebym mogła wziąć udział w tych rekolekcjach, bo tak się źle czuję, że może one mi będą ostatnie. Jednak skoro się zaczęłam modlić, zaraz uczułam jakieś dziwne niezadowolenie; przerwałam modlitwę prośby, a zaczęłam dziękować Panu za wszystko, co mi zsyła, poddając się zupełnie Jego świętej woli. Wtem uczułam w duszy głęboki spokój.

+ Wierne poddawanie się zawsze i wszędzie woli Bożej, we wszystkich wypadkach i okolicznościach życia, oddaje Bogu wielką chwałę; takie poddanie się woli Bożej większą ma w Jego oczach wagę niż długie posty, umartwienia i najsurowsze pokuty. O, jak wielka jest nagroda za jeden akt miłosnego poddania się woli Boga. Pisząc to, w zachwyt dusza moja wpada, jak ją Bóg miłuje, a jakim pokojem już tu na ziemi dusza się cieszy. /Dz. 724/

Czwartek. Adoracja nocna.

Kiedy przyszłam na adorację, zaraz mnie ogarnęło wewnętrzne skupienie i ujrzałam Pana Jezusa przywiązanego do słupa, z szat obnażonego, i zaraz nastąpiło biczowanie. Ujrzałam czterech mężczyzn, którzy na zmianę dyscyplinami siekli Pana. Serce mi ustawało patrząc na te boleści. - Wtem rzekł mi Pan te słowa: **Cierpię jeszcze większą boleść od tej, którą widzisz.** I dał mi Jezus poznać, za jakie grzechy poddał się biczowaniu, są to grzechy nieczyste. O, jak strasznie Jezus cierpiał moralnie, kiedy się poddał biczowaniu. - Wtem rzekł mi Jezus: **Patrz i zobacz rodzaj ludzki w obecnym stanie.** I w jednej chwili ujrzałam rzeczy straszne: odstąpili kaci od Pana Jezusa, a przystąpili do biczowania inni ludzie, którzy chwycili za bice i siekli bez miłosierdzia Pana. Byli nimi kapłani, zakonnicy i zakonnice, i najwyżsi dostojnicy Kościoła, co mnie bardzo zdziwiło, byli ludzie świeccy różnego wieku i stanu - wszyscy wywierali swą złość na niewinnym Jezusie. Widząc to, serce moje popadło w rodzaj ko-

niania. I kiedy Go biczowali kaci, milczał Jezus i patrzył się w dal, ale kiedy Go biczowały te dusze, o których wspomniałam wyżej, to Jezus zamknął oczy i cicho, ale strasznie bolesny wyrwał się jęk z Jego Serca. I dał mi Pan poznać szczegółowo, poznać Jezusa, ciężkość złości tych niewdzięcznych dusz. - **Widzisz, oto jest męka większa nad śmierć Moją.** Wtemczas zamilkły i usta moje i zaczęłam odczuwać (186) na sobie konanie, i czułam, że nikt mnie nie pocieszy ani wyrwie z tego stanu, tylko Ten, który mnie w niego wprowadził. - Wtem rzekł do mnie Pan: **Widzę szczery ból serca twego, który przyniósł niezmierną ulgę sercu Mojemu. Patrz i pociesz się.** /Dz.445/

HISTORIA

Kiedyś to ludzie pościli¹!

Niektórzy niejednokrotnie zastanawiali się czy posty piątkowe jeszcze obowiązują, przecież w katolickich krajach Europy Zachodniej nikt nie pości, nie licząc Wielkiego Piątku czy środy popielcowej. Wielki Post w czasach obecnych to dla części młodzieży okres różniący się od innych miesięcy w roku tym, że nie są wtedy organi-

zowane dyskoteki (nie licząc oczywiście dużych miast). Inni twierdzą, że muszą jeść mięso i jego przetwory w piątki ponieważ pracują fizycznie.

Sto lat temu nikomu do głowy nie przychodziło negować piątkowych postów, a Wielki Post był okresem pokutnym i przeznaczonym na pojednanie się z Bogiem

¹ Artykuł został opublikowany w „Kościele nad Uszwicą” 2014 nr 106. Przedruk za zgodą redakcji KnU.

oraz bliźniami. Oczywiście tak jak i teraz udzielane były różne dyspensy. Abp. Leon Wałęga, zarządzający diecezją tarnowską w latach 1901 – 1933, co roku na Wielki Post udzielał dyspens. W jednym z takich dokumentów (została zachowana oryginalna pisownia) czytamy:

„(...) Na mocy upoważnienia od Stolicy św. udzielamy Wiernym Diecezji Naszej następującą dyspensę:

1. Pozwalamy używać nabiału i jaj we wszystkie dni Wielkiego Postu z wyjątkiem Wielkiego Piątku. (...) Kapłani w Wielki Piątek i Środę Popielcową nie mogą używać nabiału ani jaj.

2. Pozwalamy używać mięsnych potraw we wszystkie Poniedziałki, Wtorki i Czwartki Wielkiego Postu z wyjątkiem Wielkiego Czwartku. Zastrzegamy atoli, że to używanie mięsnych potraw rozumieć należy tylko raz na dzień i tylko na obiad. Przy tym samym obiedzie równocześnie z mięsem nie można używać ryb. Wolno jednak jeść na wieczerzę ryby, mimo, że na obiad pożywało się mięso. W niedzielę Wielkiego Postu można mięso pożywać kilka razy na dzień.

3. Zezwalamy na powszechny już u nas zwyczaj używania na śniadania w dni ścisłego postu: kawy, herbaty, mleka lub innej polewki: pozwalamy też na śniadanie z kawą, herbatą, mlekiem lub jaką inną polewką spożywać kawałek chleba lub bułki(...).

Pozwalamy także używać do „omasty” tłuszczu zwierzęcego jak słoniny,

sadła, smalcu w Poniedziałki, Wtorki i Czwartki Wielkiego Postu i to trzy razy na dzień tj. śniadanie, obiad i wieczerzę i to tak dla miast, jak i wsi. (...) Ci którzy z dyspens tych korzystać będą zmówią za każdym razem korzystania z dyspensy albo Psalm: „Zmiłuj się nademną Boże”, albo Litanie do N. Panny Ma-

ryi Loret. Nieumiejący czytać zmówią 5 Ojcie nasz i tyleż Zdrowaś Maria i trzy razy „Któryś cierpiał za nas rany”. Kapłani do Psalmu dodadzą modlitwę: Deus, qui culpa offenderis... i trzy razy Qui passus es (...).

Wobec tego nie tłumaczmy sobie i nie usprawiedliwiamy się, że w piątki nie pościmy, tylko posty nakazane zachowujemy, bo są zdecydowanie łagodniejsze niż dawniej.

Piotr Paweł Duda

U NAS – PRZEGLĄD WYDARZEŃ

Rok 2017 zakończył się następującymi wydarzeniami w naszej parafii:

- W drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia odbyło się premierowe przedstawienie tradycyjnych **Jasełek** w wykonaniu młodzieży z grupy **GT**, które można było obejrzeć jeszcze kilka razy w parafialnej sali teatralnej oraz w RCKB. (Obszerną relację zamieszczamy w bieżącym numerze). Natomiast przed Pasterką, tradycyjnie o 23.00, Grupa Teatralna GT zaprosiła wszystkich na „**Świąteczną Zadumkę**”.
- Przez trzy dni – 26, 27 i 28 grudnia 2017 r. grupy dziecięcych i młodzieżowych **Kolędników Misyjnych** odwiedzały nasze domy kwestując na rzecz swoich rówieśników z krajów, w których pracują polscy misjonarze. O przebiegu i efektach piszemy w rubryce Relacje.
- 29 grudnia rozpoczęły się w naszej parafii „**Spotkania dla Zabieganych**”. Cały cykl obejmował siedem piątkowych wieczorów. Pierwszy etap zakończył się „Wieczorem uwielbienia” 16 lutego w kościele parafialnym. O wydarzeniu pisał Gość Niedzielny, my

również zamieszczamy relację.

- 31 grudnia, w liturgiczne wspomnienie św. Sylwestra ks. Proboszcz podsumował życie parafialne w sferze duchowej oraz materialnej.

Oto kilka danych statystycznych z życia parafialnego:

- chrzty – 85 dzieci (33 spoza parafii) - 42 dziewczynki, 43 chłopców,
- I komunie – 66 dzieci
- bierzmowanie – 68
- śluby - 24
- pogrzeby – 52 (34 parafian) - 21 mężczyzn, 13 kobiet
- rozdano 160.000 komunii świętych

W czasie ostatniej w tym dniu niedzielnej Mszy św. o 15.15 odśpiewaliśmy uroczyste Nieszpory jako podziękowanie za Stary Rok.

W tę niedzielę (31.12) przypadło także Święto Najświętszej Rodziny, dlatego na Mszę Świętą o godz. 10.00 zostały zaproszone małżeństwa, obchodzące srebrny i złoty jubileusz. Z tej okazji małżonkowie odnowili przysięgę małżeńską.

Styczeń

- 6 stycznia w Uroczystość Objawienia Pańskiego w „co najmniej 39 miastach, miasteczkach i miejscowościach zostały zorganizowane uroczyste przemarsze z udziałem Trzech Mędrców, ich orszaków oraz mieszkańców” – napisał Tarnowski Gość Niedzielny, który zamieścił również relację i galerię zdjęć z kilkusetosobowego Orszaku Trzech Króli w Brzesku.
- 6 i 7 stycznia 2018 roku, w auli brzeskiego RCKB podążaliśmy wraz z naszą Parafialną Scholą Dziecięcą „Ziarenka Nadziei” do Betlejem, do narodzonego w żłóbku Jezusa, który „Światłem nappełnił noc”. Najnowszy, świąteczny koncert kolęd i pastorałek „Ziarenek” miał premierę w sobotę 6 stycznia, w Uroczystość Objawienia Pańskiego.

- Parafialny Klub Seniora to jedna z grup bardzo aktywnie działających w naszej wspólnotie i to na różnych płaszczyznach. Jedną z ciekawszych form tej aktywności są robótki ręczne. O tym, czym się zajmują nasze Panie Seniorki piszemy w Relacjach.
- W styczniu **Dom parafialny** tętni życiem, rozbrzmiewa śpiewem kolęd, emanuje świąteczną atmosferą i życzeniami. Odbywa się w tym okresie szereg spotkań opłatkowych grup, stowarzyszeń, wspólnot i kręgów działających w parafii. O opłatku

Domowego Kościoła napisali dla nas Basia i Janusz, a Róż Różańcowych Krystyna Patulska.

- 20 stycznia nasz parafialny **chór GAUDIUM**, prowadzony przez Iwonę Mikołajek we współpracy z Andrzejem Gicalą, wziął udział w XVII Miechowskim Przeglądzie Pieśni Chóralnej Kolęd i Pastorałek. Chór zajął IV miejsce.
- W niedzielę 21 stycznia 2018 r. **GRUPA25+** wystawiła w kościele pw. Św. Prokopa Opata w Jadownikach „Tajemnicę Eucharystii” – misterium wyreżyserowane na podstawie wizji boliwijskiej stygmatyczki Cataliny Rivas.
- 27 stycznia dużym sukcesem zakończył się dla naszej Parafii tegoroczny Konkurs Kolęd i Pastorałek

o Muszlę św. Jakuba. Grand PRIX konkursu zdobył zespół **Serduszka Faustynki** z naszego Parafialnego Przedszkola. W swoich kategoriach wiekowych najlepszymi okazały się także dzieci na co dzień śpiewające w naszej Parafialnej Scholi Ziarenka Nadziei. W kategorii dzieci młodszych zwyciężyła **Martyna Mendel**. W kategorii dzieci starszych zwycięski okazał się duet **Anna Janas, Kinga Gicala**. Wszystkim dzieciom i ich Rodzicom serdecznie gratulujemy!

- Tradycyjnie, regionalnie i „z przytupem” kolędowały w Regionalnym Centrum Kulturalno – Bibliotecznym w poniedziałek 29 stycznia 2018 roku: Zespół Regionalny **Krakowiacy Ziemi Brzeskiej**, Grupa Dziecięca **Krakoviaczek** oraz Parafialna Schola **Ziarenka Nadziei**. Na wydarzenie zaprosiła parafia Miłosierdzia Bożego we współpracy z Miejskim Ośrodkiem Kultury w Brzesku.
- Od 26 do 28 stycznia młodzież gimnazjalna w ramach przygotowania do sakramentu bierzmowania uczestniczyła w rekolekcjach w Ciężkowicach. Te ćwiczenia duchowe prowadzili pod kierunkiem księdza Karola Tokarczyka Młodzieżowi Animatorzy w ramach programu „**Młodzi na progu**”.
- 28 stycznia **Akcja Katolicka** dekanatu Brzesko uczestniczyła w uroczystości poświęcenia sztandaru POAK – u w Uszwi oraz w dorocznym spotkaniu opłatkowym.

- 31 stycznia zakończyła się w naszej parafii **wizyta duszpasterska**. Kapłani dziękują wszystkim, którzy przyjęli kolędę za życzliwość i uwagi dotyczące życia parafialnego, a 4 lutego o 11.30 sprawowali Mszę Świętą w intencji wszystkich odwiedzonych rodzin.

Luty

- W pierwszy piątek miesiąca, 2 lutego obchodziliśmy **Święto Ofiarowania Pańskiego**, w tradycji zwane Świętem Matki Bożej Gromnicznej. Na Mszach św. sprawowanych w porządku pół świątecznym święciliśmy gromnice.

Jest to jednocześnie światowy Dzień Życia Konsekrowanego, dlatego w naszych modlitwach pamiętaliśmy o **Siostrach Służebniczkach**, szczególnie tych pracujących w naszej parafii. Jest to wyraz naszej wdzięczności za wszelkie dzieła, które Siostry podejmują w parafii, m.in.: prowadzą przedszkole, katechizują w szkołach, opiekują się DSM, przygotowują Kolędników Misyjnych, dbają o wystrój kościoła i szaty liturgiczne. Ofiara na tacę w całej diecezji była przeznaczona na zakony klauzurowe.

- 3 lutego w sobotę o godzinie 16.00 odbyło się w kościele spotkanie członków Rycerstwa Niepokalanej. W maju 2014 gościliśmy w naszej parafii brata Maksymiliana Lesława Jaworskiego, animatora krajowego **Rycerstwa Niepokalanej**. Wiele osób zapisało się wówczas do Rycerstwa. Od soboty, ta wspólnota przybrała w naszej parafii formę bardziej zorganizowaną. Moderatorem parafialnym została p. Teresa Brzeska. Przyjęto, że spotkania formacyjne będą odbywać się w każdą I sobotę o 16.00, potem o 16.30 będzie sprawowana Msza Święta o Maryi Niepokalanej a o 17.00 nabożeństwo fatimskie pierwszosobotnie.
- W niedzielę 4 lutego oprawę Mszy św. upiększył kwartet wokalny „**Wyszywanka**” z Tarnopola. Śpiewacy koncertowali również w tym samym dniu o 17.00 w sali teatralnej tuż przed rozpoczęciem spektaklu „Dom otwarty” w wykonaniu GRUPY25+.

- 4 i 10 lutego, dwa razy po dwie i pół godziny, GRUPA25+ bawiła widzów komedią „**Dom Otwarty**”. Pierwszy spektakl został wystawiony w parafialnej sali teatralnej, a drugi w RCKB.
- Od 5 do 8 lutego **polscy egzorcyci**, wśród nich koordynator diecezjalny ks. Proboszcz Wojciech Werner, spotykali się na swojej corocznej konferencji. Modliliśmy się w ich intencji oraz za wszystkich dręczonych przez złego ducha.
- 11 lutego rozpoczęliśmy **Nabożeństwo Czterdziestogodzinne**, które jest wynagrodzeniem za grzechy popełnione podczas karnawału i przygotowaniem do przeżywania Wielkiego Postu. Adoracja Najświętszego Sakramentu trwała w niedzielę od 12.30 do 15.15, w poniedziałek i wtorek od porannej do wieczornej Mszy świętej.
- 11 lutego obchodziliśmy **Światowy Dzień Chorego**. Wolontariusze Szkolnego Koła Caritas z ZSP Nr1 wraz z opiekunką p. Dorotą Dudą oraz paniami z Parafialnego Oddziału Caritas odwiedzili ponad czterdziestu chorych przebywających w domach pod opieką rodzin.

- 6, 7, 8, 13 i 15 lutego odbyły się pierwsze dwugodzinne wykłady w ramach **Uniwersytetu Nauczania Społecznego Jana Pawła II** w pięciu miastach Diecezji Tarnowskiej tj. w Tarnowie, Bochni, Nowym Sączu, Mielcu i w Krużlowej.

Uniwersytet Nauczania Społecznego Jana Pawła II został utworzony 20 grudnia 2017 r. w Tarnowie przez DIAK jako odpowiedź na ogłoszenie św. Jana Pawła II pierwszorzędnym patronem Akcji Katolickiej w Polsce. W ramach I semestru przewidzianych jest 5 dwugodzinnych wykładów raz w miesiącu.

- 16 lutego wraz z małżeństwami

uczestniczącymi w „**Spotkaniach dla Zabieganych**” uwielbialiśmy Pana Boga po Mszy św. wieczornej w ramach piątkowego „Wieczoru uwielbienia.” Nabożeństwo to i adorację Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie poprzedziła Droga Krzyżowa dla małżeństw.

- Od 16 do 18 lutego członkowie Akcji Katolickiej Diecezji Tarnowskiej, w tym również kilka osób z naszego Oddziału Parafialnego, uczestniczyli w **rekolekcjach wielkopostnych** w Ciężkowicach. Konferencje o darach Ducha Świętego głosił Asystent diecezjalny Akcji ks. dr Jan Bartoszek.

Marzec

- 24 marca GUPA25+ wystawi „Tajemnicę Eucharystii” w kościele pw. NMP Częstochowskiej w Starych Żukowicach.
- Od 18 do 21 marca trwają **Rekolekcje Wielkopostne** w naszej parafii. Konferencje głosi **ksiądz dr Adam Nita**, Kapelan J. Św., Dziekan Kapituły Katedralnej, Proboszcz Parafii Katedralnej w Tarnowie. **Wielkanocna spowiedź parafialna** będzie w poniedziałek 26 marca.
- Młodzieżowa Grupa Miłosierni zaprasza do udziału w **Ekstremalnej Drodze Krzyżowej**, która wyruszy 23 marca wieczorem z naszego kościoła parafialnego na trzy trasy. Spotkanie informacyjne 20 marca (wtorek) po wieczornej mszy świętej w kawiarence parafialnej.
- 25 marca w Niedzielę Palmową, po Mszy św. o 11.30 odbędzie się **Konkurs palm** organizowany co roku przez parafię. Zachęcamy do udziału.
- 28 marca, w Wielką Środę o godzinie 19.00 z kościoła pw. MB Częstochowskiej w **Słotwinie** wyruszy **II Droga Krzyżowa ulicami Brzeska**. Następnie przejdzie ul. Ks. S. Pękały, H. Kołłątaja, Konstytucji 3 Maja, Jasną, Czarnowiejską pod krzyż misyjny przed kościołem Miłosierdzia Bożego, potem ul. Św. Brata Alberta, Kwiatową, Brzezowiecką, Czarnowiejską przez Plac Kazimierza Wielkiego, ul. Uczestników Ruchu Oporu pod figurę św. Jakuba przy kościele NMP Matki Kościoła i św. Jakuba Ap.
- W Wielkim Tygodniu Zapraszamy do uczestnictwa w nabożeństwach TRIDUUM PASCHALNEGO.
Porządek NABOŻEŃSTW oraz harmonogram czuwania w CIEMNICY i przy GROBIE PAŃSKIM
(każdą z wyznaczonych grup prosimy o przestrzeganie zasady - 30 minut modlitwy wspólnej / 30 minut ciszy):

WIELKI CZWARTEK

W tym to właśnie dniu Jezus ustanowił sakrament Eucharystii i Kapłaństwa.

18:00 - Msza Święta wieczery Pańskiej

CZUWANIE W CIEMNICY

20.00-21.00 - Młodzież Gimnazjalna i Szkół Średnich (Prowadzi Liturgiczna Służba Ołtarza)

21.00-22.00 - ul. Boczna, Brzezowiecka, Czarnowiejska, Jasna

22.00-23.00 - Grupa Odnowy w Duchu Świętym + ul. Garbarska, Grottgera, Jaśminowa, Jodłowska, Kościuszki

WIELKI PIĄTEK

W tym dniu zachowujemy wstrzemięźliwość od potraw mięsnych i post ścisły (trzy posiłki w ciągu całego dnia, w tym jeden do syta). Post ścisły obowiązuje osoby

od 18 do 60 roku życia.

Zachęcamy aby powstrzymać się od spożywania potraw mięsnych także w Wielką Sobotę.

10:00 - Droga Krzyżowa dla dzieci

15:00 - W Godzinie Miłosierdzia Bożego odmówimy Koronkę do Bożego Miłosierdzia i rozpoczniemy nowennę przed świętem Miłosierdzia Bożego

17:00 - Droga Krzyżowa dla dorosłych

18:00 - Rozpoczynamy Liturgię Wielkopiątkową

Za uczestnictwo w adoracji krzyża można uzyskać odpust zupełny. (Ofiary przy adoracji krzyża przeznaczone na Ziemię Świętą.)

Na zakończenie liturgii Najświętszy Sakrament zostanie przeniesiony do Grobu Pańskiego.

Odśpiewamy także trzy części Gorzkich Żali

CZUWANIE W CIEMNICY

07.00-8.00 - ul. Konstytucji 3 Maja, Kopaliny, Kossaka

08.00-9.00 - ul. Kosynierów, Królowej Jadwigi

09.00-10.00 - ul. Legionów Piłsudskiego (domy jednorodzinne), bl. 40a

10.00-11.00 - Droga Krzyżowa i adoracja Pana Jezusa dla dzieci

11.00-12.00 - ul. Legionów Piłsudskiego bl.40b
12.00-13.00 - ul. Leśna, Łąkowa, Makowa, Malczewskiego, Okulickiego
13.00-14.00 - ul. Kwiatowa
14.00-15.00 - os. Jagiełły bl. 1
15.00-16.00 - GODZINA MIŁOSIERDZIA - Nowenna przed Świętem Miłosierdzia Bożego
16.00-17.00 - os. Jagiełły bl. 2
17.00-Droga Krzyżowa
18.00 LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU (po jej zakończeniu GORZKIE ŻALE)

CZUWANIE PRZY GROBIE PAŃSKIM

(harmonogram na Wielki Piątek)

20.00-21.00 - Os. Jagiełły bl. 3
21.00-22.00 - Kręgi Domowego Kościoła + Matki i Ojcowie
22.00-23.00 - Młodzież (Prowadzi Grupa Teatralna)
23.00-24.00 - Straż Honorowa NSPJ

WIELKA SOBOTA

Jest dniem adoracji Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim.

9:00-12:00 - Poświęcenie pokarmów co pół godziny
do 12:00 - Spowiedź do godziny 12:00.
Potem, do godziny 14:45 kościół będzie zamknięty ze względu na sprzątanie i przygotowanie do liturgii.
20:00 - W sobotni wieczór rozpoczynamy Wigilię Zmartwychwstania Pańskiego.

Uroczysta i najbogatsza w ciągu roku liturgia oznajmi zmartwychwstanie Chrystusa. Zachęcamy do liczного udziału wszystkich Parafian.

Uroczystą celebrację Wigilii Paschalnej z procesją rezurekcyjną rozpoczniemy o godz. 20.00.

Prosimy Akcję Katolicką, Kręgi Rodzin Domowego Kościoła, Róże Różańcowe oraz młodzież o niesienie sztandarów, feretronów oraz baldachimu podczas procesji rezurekcyjnej.

Zachęcamy do przyniesienia świec, które zapalimy od nowo poświęconego ognia.

CZUWANIE PRZY GROBIE PAŃSKIM (harmonogram na Wielką Sobotę)

24.00-01.00 - Róże Różańcowe (B. Komęza, M. Wąs) + Os. Jagiełły bl. 4
01.00-02.00 - Róże Różańcowe (A. Małek, K. Patulska) + Os. Jagiełły bl.5
02.00-03.00 - Róże Różańcowe (A. Fijałkowski, H. Cisoń) + Os. Jagiełły bl. 6
03.00-04.00 - Róże Różańcowe (S. Zych, E. Szczupak) + Os. Jagiełły bl. 7
04.00-05.00 - Róże Różańcowe (U. Jagielska, H. Go-

lis) + Os. Jagiełły bl. 8

05.00-06.00 - Róże Różańcowe (H. Winter, A. Łazarz) + Os. Jagiełły bl. 9

06.00-07.00 - Róże Różańcowe (M. Rzenno) + ul. Partyzantów (domy jednorodzinne) + bl. 5

07.00-08.00 - Róże Różańcowe (M. Znamierowska) + ul. Partyzantów bl. 7

08.00-09.00 - Róże Różańcowe (H. Filip) ul. Partyzantów bl. 9 i 10

09.00-12.00 POŚWIĘCENIE POKARMÓW(co pół godziny)

10.00 - zapraszamy wszystkie dzieci na adorację przy Bożym Grobie prowadzoną przez dzieci z naszego przedszkola i poświęcenie pokarmów.

15.00-16.00 - GODZINA MIŁOSIERDZIA - NOWENNA; ul. ul. Partyzantów bl. 24, Polna, Poprzeczna, Różana

16.00-17.00 - ul. Słoneczna, Spokojna, Szczepanowska, Topolowa

17.00-18.00 - ul. Wiejska

18.00-19.00 - ul. Wrzosowa, Wyspiańskiego, Zacisze, Zamknięta

WIELKA NIEDZIELA

W niedzielę 1 kwietnia największe Święto chrześcijaństwa – Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.

Pierwsza Msza Święta o 8.30, potem jak w każdą niedzielę. Ze względu na liturgię Wigilii Paschalnej nie będzie Mszy świętej o 7.00

Kwiecień

- 7 kwietnia nasza parafia będzie gościć oddziały **Caritas z całej Diecezji Tarnowskiej** na dorocznym spotkaniu diecezjalnym.
- 5 kwietnia Klub Seniora organizuje wyjazd do teatru im. L. Solskiego w Tarnowie na sztukę „**Poskromienie złoŹnicy**”. Zapisy w kawiarence parafialnej do 21 marca. Cena biletu 25 zł.
- 8 kwietnia w naszej parafii przeżywać będziemy **odpust parafialny**. Sumę odpustową odprawi i kazanie wygłosi **ks. Paweł Cyz**, filipin, duszpasterz młodzieży, ceniony kaznodzieja z Tarnowa. Z okazji odpustu będzie można obejrzeć w tym dniu misterium „**Tajemnica Eucharystii**” wyreżyserowane na podstawie objawień Cataliny Rivas. Wykonanie GRUPA25+ i chór GAUDIUM.
- Nasza parafia organizuje **pielgrzymkę do Ziemi Świętej** w dniach 5 – 12 września. Chcemy przywieźć relikwie z Golgoty, aby uroczystie odprawić Drogę Krzyżową w Święto Podwyższenia Krzyża 14 września. Koszt to 800\$ i 800 zł. Szczegółowe informacje i zapisy u ks. Proboszcza.

„Zmartwychwstały”

Tytuł oryginału: Risen, Czas trwania: 1 godz. 47 min

Reżyseria: Kevin Reynolds, Scenariusz: Kevin Reynolds, Paul Aiello, Gatunek: dramat, Produkcja: USA

Obsada: Joseph Fiennes (Clavius), Tom Felton (Lucjusz), Peter Firth (Piłat), Cliff Curtis (Jezus), Maria Botto Maria Magdalena)

Premiera: 4 marca 2016 (Polska), 18 lutego 2016 (świat)

Opis: Kevin Reynolds, twórca filmu „Robin Hood - książę złodziei”, przedstawia historię zmartwychwstania Chrystusa. Na prośbę Poncjusza Piłata wpływowy rzymski setnik, Clavius, rozpoczyna śledztwo w sprawie rzekomego zmartwychwstania żydowskiego mesjasza oraz poszukiwania zaginionego ciała Jezusa z Nazaretu. Ma to powstrzymać powstanie, do którego w 40 dni po zmartwychwstaniu Chrystusa dochodzi pośród ludu Jeruzalem.

Fragment recenzji kinowej: „Zmartwychwstały” nie oferuje łatwego pocieszenia. Zamiast tego niuansuje i pogłębia dylemat chrześcijanina. Okazuje się bowiem, że można zobaczyć, dotknąć i wciąż mieć wątpliwości. Clavius, zapytany o to, czy wierzy, powie więc w końcu: „wierzę, że nie będę taki sam”. I to jest w filmie Reynoldsa najciekawsze: odbijająca się w zbolącej twarzy Josepha Fiennesa rozterka. „Zmartwychwstały” broni się jako opowieść o tym, że religia to nie monolit, tylko proces. Jako opowieść o zmianie, która może zająć w poszukującym odpowiedzi człowieku. A czy ten ją znajdzie? Cóż, może tylko wierzyć.

„Judasz”

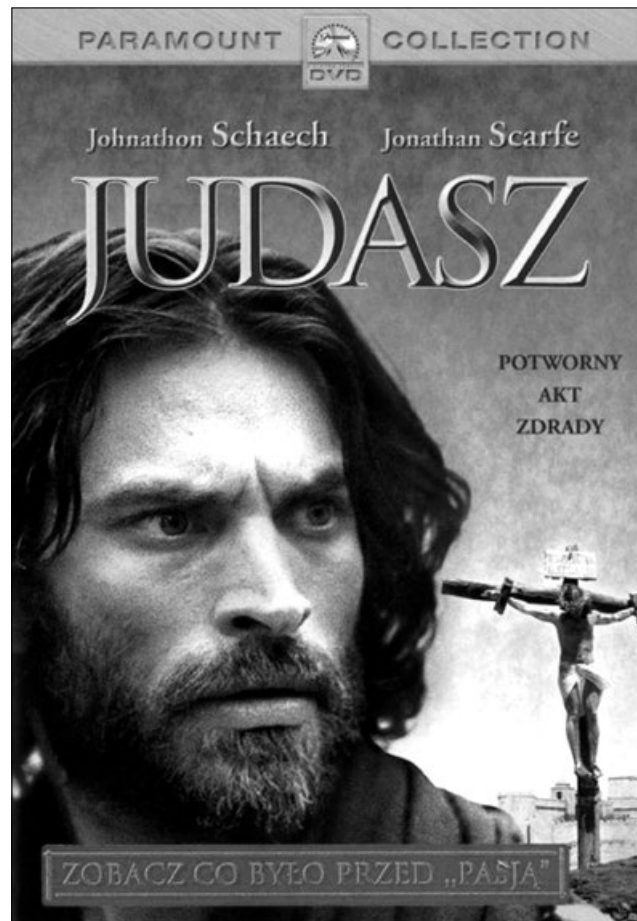
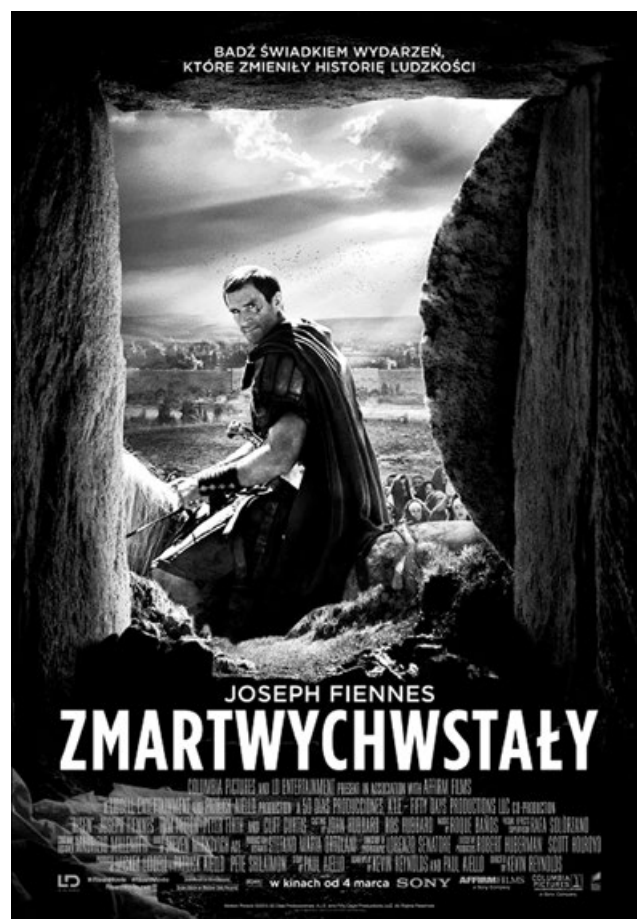
Tytuł oryginału: Judas, Czas trwania: 2 godz., Reżyseria: Charles Robert Carner, Scenariusz: Tom Fontana, Gatunek: dramat, biblijny, Produkcja: USA, Premiera: 8 marca 2004 (światowa)

Obsada: Johnathon Schaech (Judasz Iskariota), Jonathan Scarfe (Jezus Chrystus), Diane Keen (Maria, Matka Jezusa), Owen Teale (Flawiusz), Tim Matheson (Poncjusz Piłat)

Opis: Judasz Iskariota. Drobný handlarz wina o naturze buntownika. Poruszony traktowaniem swego narodu przez rzymskiego okupanta pragnął działania. Kiedy dotarły do niego wieści o nadejściu Mesjasza, uznał, że to właściwy czas. Odszukał Jezusa z Nazaretu - proroka o cichym głosie, który głosił miłość, zwyciężał choroby i potrafił rozkołysać morze.

O ile Chrystus polega jedynie na mocy ducha i wyrzeka się przemocy, o tyle Judasz oczekuje bardziej zdecydowanego działania. Zderzenie poglądów i chorobliwa wręcz zazdrość Judasza wpływają na przyspieszenie zdarzeń. Zgodnie z przepowiednią Judasz dopuści się ohydnej zdrady. Los Jezusa zostanie przypieczętowany pocałunkiem. Prowokujący film każe spojrzeć na znaną przypowieść z innej perspektywy. Judasz Iskariota, niedoszły rewolucjonista, staje się symbolem ludzkiego upadku, gdy szlachetnie intencje rozpały w nim ogień nienawiści.

[opis dystrybutora dvd]

Otulona modlitwą cz.2 wywiadu z Siostrą Tadeuszą

Siostra Helena Frąckiewicz, w Zgromadzeniu Sióstr św. Dominika przyjęła imię Siostra Tadeusza. Urodziła się dnia 1 stycznia 1957r. w Kętrzynie. Od sierpnia 1999 roku podjęła pracę jako misjonarka w Kamerunie.

Rozmowę z Siostrą Tadeuszą dla naszej gazety przeprowadziła Dorota Majka; pierwszą część można było przeczytać w nr 2, tutaj zamieszczamy ciąg dalszy.

DM: Ale bywały też sytuacje naprawdę groźne. Kiedyś o mały włos nie została Siostra porwana...

STF: Mieszkam w Garoua Boulai, na granicy z Republiką Środkowoafrykańską. A tam wybuchł wtedy konflikt zbrojny. Jesienią 2014 roku został aresztowany i osadzony w więzieniu w Kamerunie przywódca partyzantów z RCA, więc oni uprowadzili tamtejszego misjonarza ks. Mateusza Dziedzica z diecezji tarnowskiej, żeby wymienić go na tego przywódcę. Było o tym głośno w mediach, także w Polsce. Po miesiącu przetrzymywania ks. Mateusza wydawało się wszystkim, że świat jakby nie zauważył tego wydarzenia. W mediach była cisza na ten temat. Nawet i my, misjonarze, podejrzewaliśmy, że polski MSZ przestał się interesować porwanym księdzem. Potem okazało się, że to była specjalna taktyka. Nie chcieli, żeby do mediów przedostawały się informacje na temat negocjacji. Rebelianci z RCA zaczęli porywać kolejnych

ludzi. Z Centralnej Afryki, jak i z Kamerunu. Najczęściej odbywało się to w ten sposób, że wieczorami wyciągali ludzi z samochodów i zabierali ich do swojego obozu, który był, jak się okazało, oddalony od mojej wioski około 12 kilometrów. Pewnego wieczoru pojechałam z grupą młodzieży i młodzieutką, dopiero co przybyłą do Afryki siostrą Felicytą, jak to się mówi jeszcze na „gwarancji”, była dopiero miesiąc czasu, do wioski oddalonej od nas ok. 30 kilometrów. W wiosce Gado była organizowana sesja katechistów i katechetów z naszych wspólnot. W ten wieczór wyświetlałyśmy im film o Jezusie. Na takie seanse kinowe (wszystko mamy ze sobą, nawet prądnicę) przychodzi zawsze cała wioska, oprócz tylko mułmanów. Film się rozpoczął ok. godziny 20, trwał do 22. Wracaliśmy późno, wioskę opuściliśmy około godziny 22.30. Nic nie wskazywało na to, że spadnie deszcz. Tymczasem ujechaliśmy zaledwie kilka kilometrów i zerwała się straszna ulewa. S. Felicyta zaczęła mnie namawiać,

żebyśmy się zatrzymali, ale ja nie chciałam się zgodzić, zależało mi, żebyśmy jak najszybciej wrócili do domu. Jechałam więc powolutku, środkiem drogi. Kiedy byliśmy już blisko, deszcz przestał padać, równie nagle, jak zaczął. Wysadzając chłopaków w środku naszego miasteczka, powiedziałam nawet: „Pan Bóg ma nad wami miłosierdzie”, bo pomyślałam, że nie zmokną wracając do domu. Rano widzę, że pędzą w naszą stronę! I krzyczą: „Siostro! Siostro! Wczoraj rebelianci łapali ludzi na tej drodze. I przed deszczem, i po deszczu. Szukali sióstr!”. Co się okazało? Deszcz nas przykrył jak parasol, bo jechaliśmy w tej ulewie przez miejsca, gdzie mieli przygotowane na nas zasadzki. Tak działa Opatrzność Boża. Ludzie modlą się za nas, opatulają nas przed niebezpieczeństwami. Zdarzyło się to już wielokrotnie. Zawsze powtarzam, że tylko dzięki modlitwie ludzi, my misjonarze możemy stać po węzach i skorpionach jak mówi psalmista.

DM: Czyli nie boi się Siostra węży, mimo że ich pełno w Afryce. Czym w takim razie jest dla Siostry jest odwaga?

STF: To łaska stanu. W chwili, kiedy się coś dzieje, pojawiają się różne wątpliwości: „Jak to będzie?”, „Czy dam radę?”. Ale po podjęciu decyzji wszystko staje się normalne. Nagle otwierają się różne możliwości. I to jest tak zwana łaska stanu. No słuchaj,

w końcu jesteśmy wierzące!

DM: Ciekawa jestem, jak radzi sobie Siostra z afrykańskimi temperaturami? Jaki klimat panuje w Kamerunie?

STF: Zacznę od tego, że Kamerun jest jak Afryka w miniaturze. Na południu mamy lasy tropikalne. Dużo opadów, duża wilgotność. Królestwo wody, jak my to mówimy. Na zachodzie jest ocean - nie trzeba wyjeżdżać na Karaiby, tak jest tam pięknie. A ja mieszkam wyżej (patrzac na mapę) nad lasami tropikalnymi, na sawannie, czyli w afrykańskim buszu. Jest tam gorąco, ale ciut mniej wilgotno. I z tego królestwa wody przemieszczamy się wyżej, do królestwa ognia, czyli w góry, w klimat półpustynny, aż do Jeziora Czad, gdzie zaczyna się pustynia. Sahara. Tylko raz tam byłam. Zrozumiałam wtedy, jak czuje się człowiek, kiedy nie może spać z gorąca. Na ziemi - gorąco, na macie - gorąco. No, może tylko na zimnym betonie... Pamiętam też, jak po pięciu latach pobytu w Garoua Boulai, wyjechałam do Ngaoundere, na półno-

cy Kamerunu i pracowałam tam w Domu Przyjęć Misjonarzy, do którego przyjeżdżali często misjonarze z północy oraz z Czadu. Raz byli strasznie pozaziębiani. Zapytałam ich: „Co się stało, że wszyscy jesteście chorzy?”. Na co jeden z nich odpowiedział: „Temperatura spadła w nocy do 25 stopni Celsjusza”. (śmiej)

DM: Rzeczywiście ekstremalne warunki.

STF: Mam jeszcze jedną ciekawostkę związaną z Kamerunem. Ze względu na bliską obecność równika, doba nasza jest równo podzielona, przez cały rok dzień i noc trwają dokładnie tyle samo, czyli po 12 godzin. Nie ma ranków ani wieczorów. O 6 rano, w ciągu 10 minut z nocy robi się pełny dzień i odwrotnie - o godzinie 18 błyskawicznie zapada noc.

DM: Porozmawiajmy o tym, czym na co dzień zajmuje się Siostra na Czarnym Łądzie? Jakie są Siostry obowiązki?

STF: Pracuję w dziale katechetyczno-pastoralnej, czyli odpowiadam za różne grupy, Legiony Maryi, grupy młodzieżowe, grupy dziecięce - obecnie przygotowuję dzieci już tylko do Pierwszej Komunii Świętej, młodszymi zajmuje się inna Siostra. Kiedy mieszkałam w Bertoua, które jest sporym miastem, a tym samym mieliśmy więcej podopiecznych, organizowaliśmy mnóstwo różnych imprez - były festiwale kultury, rozgrywki sportowe, warsztaty tańca: hip-hop, breakdance i tak dalej. Wszędzie obowiązuje ta sama zasada, czy to w Polsce, czy w Kamerunie - jeśli chce się pracować z młodymi ludźmi, to trzeba wiedzieć, czym oni żyją, co jest dla nich ważne, czy to piłka nożna, taniec, teatr, czy jeszcze coś innego.

DM: A jak wygląda tamtejszy system szkolny?

STF: Nie ma obowiązku edukacji. Do szkoły podstawowej, jest w niej sześć klas, chodzi ok. 80 procent dzieci. Do średniej - uczęszcza już tylko 43 procent, bo wymaga to nakładów finansowych - dalsza nauka wiąże się z opuszczeniem wioski. Szkół nie jest dużo, dlatego klasy są bardzo liczne - po 100-150 osób! W szkołach katolickich walczymy, żeby nie było więcej niż 80, ale na ogół to się nie udaje. W liceum państwowym w Garoua Boulai, równolegle na jednym pierwszym roku jest takich klas średnio 8, czyli 800 lub więcej osób! Żeby dotrzeć do matury, trzeba przejść przez dwa potężne egzaminy: BEPC (na zakończenie pierwszego cyklu nauczania) i probatoire - czyli próbna matura, no i sama matura. Po całym

odsianiu uczniów po tych dwóch egzaminach, zostaje tylko jedna klasa maturalna, tzw. „Terminal”, w której następuje przygotowanie do matury i jest tam tylko ok. 25 miejsc. Trudno to sobie wyobrazić w polskich warunkach. Egzaminy są powtarzane często po dwa, trzy razy. Dotarcie do matury, a tym bardziej zdanie jej, jest wyjątkowo trudne. Zdarza się więc, że uczniowie opuszczają szkołę dopiero jako dwudziestoparoletni ludzie. Trzeba być geniuszem, żeby przejść te egzaminy bez powtórek. Ale są i tacy. Jedną z moich podopiecznych taka była - niezwykle ambitna dziewczyna.

DM: Nie zdawałam sobie sprawy, że tak trudno zdobywa się tam wykształcenie.

STF: Żeby trochę wzbudzić w moich rodakach kompleksy, powiem, że uczniowie zdają tam maturę w trzech językach europejskich: obowiązkowo we francuskim i angielskim, a do tego hiszpańskim lub niemieckim. Chyba nikt z nas nie zdałby takich egzaminów. Kiedy pojechałam do Kamerunu, ja - oświecona Europejka z wyższym wykształceniem, chcąc nieść kaganek oświaty Afrykań-

czykom, szybko odkryłam, że każda z moich kameruńskich sióstr, która była „zaledwie” po maturze, mówiła biegle w trzech językach! Ja znałam tylko francuski. I wtedy schowałam tę swoją „oświeconość” do kieszeni i do dziś jej nie wyjęłam. No cóż, jesteśmy przysłowiowe 100 lat za murzynami...

DM: Wydaje nam się, że w Kamerunie jest

straszna bieda, że dotyka przede wszystkim dzieci. Jak to wygląda naprawdę?

STF: Tak. Będąc w Europie często opowiadam, że tutaj dzieci bawią się zabawkami, chociaż teraz to właściwie bardziej tabletami i innymi smartfonami, a tam bawią się... opakowaniami po zabawkach. Chłopcy mają dużo fantazji, bo z wszystkiego potrafią stworzyć jakiś pojazd, czy to z butelek, kapsli, czy z kawałka bambusa. Zawsze sobie myślę, że w naturze chłopaka, niezależnie od kultury czy szerokości geograficznej, wpisany jest kierowca i samochód. Mały Kameruńczyk, który żyje na wsi, też widzi, że jest droga. Nawet w naszej wiosce jest międzynarodowa trasa łącząca Chad z RCA, czyli Republiką Centralnej Afryki. I taki chłopaczek jest najszczęśliwszy na świecie, jeśli ma okazję usiąść w samochodzie, chociaż na chwilę dotknąć rączką tej kierownicy. O Jezu, to zawsze walka, kto pierwszy wsiądzie do auta...

DM: A dziewczynki?

STF: One nie mają lalek, bo nie mają motywacji, żeby je zrobić. Mają za to żywe lalki.

DM: Rodzeństwo...

STF: Od małego noszą te dzieciaki. I to nie dlatego, że chcą, chociaż po części może i chcą, bo to jest część dziewczęcej natury, ale bardziej jednak dlatego, że muszą. Jeśli dziewczynka ma rodzeństwo, to praktycznie ona się nim zajmuje. W Polsce nie zdarza się, żeby dać niemowlaka drugiemu małemu dziecku. Tam to jest normalne. Sama czasami jestem przerażona, gdy widzę w jak młodym wieku te niby starsze siostry opiekują się młodszym rodzeństwem. Same są dziećmi, a odpowiadają za drugie życie.

DM: Ale w kameruńskiej rodzinie panuje zasada im

więcej dzieci, tym lepiej... Wychować tyle dzieci to wcale nie jest takie łatwe. Wykarmić, ubrać...

STF: Kiedyś bardzo się zdenerwowałam na pewnego człowieka, który pracował u nas. Jego dwoje czy troje dzieci było już objętych naszym programem adopcyjnym, ponieważ ciężko mu było utrzymać gromadkę dzieci. I okazało się, że trzynaste dziecko jest w drodze! Doszło do tego, że ja, która powinnam być za życiem, rozgniewałam się na niego. Jak to? Już mu pomagamy, to co będzie dalej? A on mi wtedy odpowiedział: „Siostró, a jak to moje trzynaste dziecko będzie prezydentem kraju? Nigdy nie wiadomo”. I od razu przeszło mi zagniewanie na niego...

cz. 3 w następnym numerze

Zabiegani po raz pierwszy...

Jaka jest wartość obrączki zastanawiało się 37 par małżeńskich, które spotkały się w parafialnej sali teatralnej w piątek, 29 grudnia 2017 r. wieczorem, z Marcinem Lewandowskim – mężem, ojcem, trenerem Tato.net z Tarnowa.

Na pierwsze z cyklu siedmiu „Spotkań dla Zabieganych”, którego temat brzmiał: „Jaką wartość ma Twoja obrączka?” przyszli małżonkowie o różnym stażu wspólnego życia, od lat kilku poczwąwszy - jak państwo Ilona i Piotr Kukułkowie, do powyżej trzydziestu – jak państwo Kazimiera i Krzysztof Mariankowsky. Dlaczego tutaj przyszli, mimo obaw przed czymś nieznanym, przed wejściem w nowe środowisko, pytań co i jak będzie, czy może innych planów na ten piątkowy wieczór?

– Nie byłem przekonany, żeby przyjść na takie spotkanie, ale zachęciła mnie żona i nie żałuję – mówi Piotr. Pan Marcin przedstawił nam wiele materiałów do przemyśleń, podzielił się z nami swoimi cennymi doświadczeniami. Mówił w sposób przemyślany, sprawnie, wspomagając się prezentacją, ale to wszystko było oparte na życiu. Myślę, że każdy, bardziej czy mniej zaangażowany religijnie, mógł znaleźć dzisiaj coś dla siebie. Szczególnie wzruszył i utkwiał mi w pamięci film, pokazujący miłość

i oddanie ojca dla niepełnosprawnego syna. Ten ojciec zaimponował mi, że potrafił zdobyć się na aż tak wielkie poświęcenie i wysiłek. Teraz tym bardziej doceniamy, że nas życie tak ciężko nie doświadczyło. – Mnie najbardziej ujął prosty przekaz o normalnym, codziennym życiu, o tym, że bywają trudne chwile, nieporozumienia, kłótnie, różnice zdań i jest to normalne, bo przecież różnimy się jako kobieta i mężczyzna, bo takimi stworzył nas Pan Bóg. Pan Marcin podpowiadał jak układać życie rodzinne, relacje małżeńskie z wiarą, z Bogiem, ale tak prawdziwie, szczerze, bez sztucznej pobożności, takiej na pokaz – mówi Ilona. – Myślę, że w tym wszystkim chodzi o wzajemne oddanie sobie, świadczenie dobra i przekazywanie tego dalej – uzupełnia Piotr. – Chcę też dodać – mówi Ilona, że już na wejściu duże wrażenie zrobiła na mnie pięknie przygotowana przez organizatorów sala i estetycznie zastawione stoliki, co stworzyło ciepłą, świąteczną atmosferę.

Czy takie spotkania są jeszcze potrzebne małżeństwom z dużo dłuższym stażem? – Przecież uczymy się do śmierci – odpowiada z uśmiechem Kazimiera Mariankowska, czynna zawodowo lekarka, żona, matka czwórki dzieci – a ponadto mamy jeszcze dwie młodsze córki uczące

się oraz dwoje dzieci mających już swoje rodziny, którym chcemy dać przykład dobrych relacji małżeńskich w każdym okresie życia. – A ja jestem dumny, że jesteśmy razem tyle lat i nadal chcemy „dbać o nasze obrączki”, bo „każda z nich osobno, nic nie waży”. W pełni zgadzam się ze słowami starego Jubilera ze sztuki Karola Wojtyły „Przed sklepem jubilera”, którą zadebiutowaliśmy z parafialną GRUPĄ 25+ na scenie. Udział w spektaklu w roli Stefana był dla mnie okazją do innego spojrzenia na życie małżeńskie, a teraz, chociaż mamy udane małżeństwo, chętnie korzystamy z możliwości ponownego przemyślenia ile są warte nasze obrączki i co jest w małżeństwie najważniejsze – uzupełnia Krzysztof Mariankowski.

- Ważne jest to, by cały czas się uczyć, jak być ze sobą, kiedy z wiekiem zmienia się biologia, fizjologia człowieka. Chcemy ciągle ulepszać i rozwijać nasze więzi – kontynuuje pani Kazimiera. - Dzięki wierze, dzięki takim

spotkaniom organizowanym przez Kościół uświadamiamy sobie jak ważne jest, by w tym zabieganiu codziennym więcej myśleć o więzi między małżonkami, o tym żeby znaleźć wspólny czas dla siebie. Kiedy byliśmy młodszy nie było takich możliwości, warunków, byliśmy jeszcze bardziej zapracowani, zabiegani, poświęcaliśmy cały czas wolny dzieciom. Zgadzam się z tym, co mówił pan Marcin prowadzący dzisiejszą konferencję, jak ważne jest, żeby małżeństwa umiały być ze sobą w każdej sytuacji i w każdym wieku, bo młodość przemija. Czasem trudno jest odnaleźć się po wyjściu dzieci z domu i wtedy trzeba na nowo odbudowywać swoje relacje małżeńskie. - Jest to możliwe z Bogiem, któremu dziękujemy za rodzinę, za siły i zdrowie – dodają małżonkowie.

„Spotkania dla Zabieganych” to wspólne dzieło księdza Proboszcza Wojciecha Wernera, który poszukiwał nowej formy duszpasterstwa dla małżeństw oraz Kręgów Rodzin Domowego Kościoła działających w naszej parafii. Inspiracja przyszła w odpowiednim momencie od Pary Rejonowej, która podzieliła się swoimi spostrzeżeniami ze spotkania we Wrocławiu „Zatrzymaj się w biegu”. Przygotowań było sporo: przemyśleć formułę, ułożyć program, zaprosić gości prowadzących warsztaty, zachęcić uczestników i zapewnić opiekę dla ich dzieci, upiec ciasta i zadbać o salę... Z wypowiedzi i uśmiechniętych twarzy nieśpiesznie wychodzących uczestników oraz braw dla prowadzącego spotkanie Marcina Lewandowskiego wynika, że wszystko się udało jak należy. Jakie będą postępy w budowaniu chrześcijańskich, szczęśliwych rodziny w naszej parafii, czas pokaże.

...i po raz siódmy

9 lutego 2018 r. o godzinie 19.00 parafialna sala teatralna oraz kawiarenka wypełniły się po raz siódmy w czasie niespełna dwóch miesięcy, parami małżeńskimi i ich pociechami. Rodzice przyszedli by wysłuchać ostatniej w cyklu „Spotkania dla Zabieganych” konferencji, a dzieci, by spędzić ten czas przy zabawie pod troskliwą opieką małżeństw z Kręgów Domowego Kościoła.

Zgodnie z programem temat „Racja albo relacja” omówiła p. Jolanta Pikul – Witek, psycholog, która pomogła słuchaczom zrozumieć proces powstawania zachowań ludzkich od momentu zaistnienia konkretnej sytuacji. Na przykładach pokazała jaki związek ma to, co pomyśleć w danej sytuacji, jak ją zinterpretować, z emocjami, samopoczuciem i zachowaniem. Psychologia nie daje gotowych recept na życie, ale pozwala zrozumieć siebie i innych, a to jest podstawa do refleksji i zmiany. Temat na tyle zaciekawił uczestników, że dyskusje toczyły się jeszcze długo po oficjalnym zakończeniu spotkania. Podobnie było po każdym z sześciu wcześniejszych zajęć.

Przy pięknie zastawionych stolikach, przy kawie i ciastku długo trwały rozmowy, wymieniano się doświadczeniami i przemyśleniami zainspirowanymi przez prowadzących.

Spotkaniem z panią Jolantą Pikul – Witek zakończył się pierwszy etap „Spotkań dla Zabieganych”, który trwał od 29 grudnia 2017 r. do 9 lutego 2018 r.

Podczas kolejnych piątkowych wieczorów o tym „Ile jest warta twoja obrączka” mówił p. Marcin Lewandowski, mąż i ojciec, a o „Psychologii czystości i intymności w małżeństwie” ks. Jerzy Smoleń. „Jak rozmawiać, żeby było gorzej” tłumaczył ks. Józef Partyka, psycholog, a na pytanie czy „Mamona jest niegodziwa” odpowiadał ks. Piotr Łabuda, biblista. Państwo Kinga i Dawid Mikosińscy podpowiedzieli jak sprawdzić czy mamy „Charakter czy charakterek”, a świadectwo p. Mikołaja Bociana pozwoliło lepiej zrozumieć, kim są „Błogosławieni czystego serca”.

O stronę organizacyjną tego wydarzenia dbały Kręgi Rodzin Domowego Kościoła działające w naszej parafii. Co tydzień dwa Kręgi zajmowały się przygotowaniem

sali, stolików, poczęstunku dla prawie siedemdziesięciu osób oraz zapewniały bezpieczne i atrakcyjne spędzenie czasu sporej gromadce dzieci w różnym wieku. Dzięki temu rodzice tych dzieci mogli poświęcić czas na refleksję „jak budować szczęśliwą chrześcijańską rodzinę opartą na Chrystusie i Jego Ewangelii”.

Po warsztatach wszystkie małżeństwa zostały zaproszone przez księdza Proboszcza Wojciecha Wernera na nabożeństwo, podczas którego „zawierzmy Jezusowi wszystkie małżeństwa i rodziny, aby On mógł w nich królować”. Wieczór Uwielbienia w trzeci piątek lutego tj. 16.02. 2018 r. o godzinie 18.00 w naszym kościele parafialnym rozpoczął się Mszą św. w intencji małżeństw i rodzin oraz Drogą Krzyżową, a po wspólnej modlitwie uwielbienia, zakończył adoracją Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie.

W następnym etapie planowane są dla zainteresowanych małżeństw comiesięczne, tzw. „Spotkania Rodzinne”, o których ksiądz Wojciech Werner powiedział: „Ważnym zadaniem będą tutaj rozmaite spotkania religijne, modlitewne, a także biesiadne. Chodzi o to, aby się poznawać i wzajemnie wspierać. Dzisiaj osamotniona chrześcijańska rodzina, dla której ważne są zasady wiary i tożsamości katolickiej, jest często narażona na różne ataki prześmiewcze ze strony wrogiej kościołowi. Najbardziej na te ataki narażone są dzie-

ci i młodzież, którym pokazuje się atrakcyjność tzw. „modnego, nowoczesnego życia” jako alternatywę dla „zaściankowego kościoła katolickiego”. A przecież już widzimy fatalne w skutkach właśnie te „modne” wybory wielu młodych ludzi. Dlatego musimy się jednoczyć i sami sobie pokazywać atrakcyjność życia z Bogiem, bo tylko z Bogiem możemy budować prawdziwie szczęśliwą rodzinę”.

Oby wszystkim udała się walka o udane małżeństwa, czego już na pierwszym spotkaniu życzył uczestnikom pan Marcin, przytaczając słowa św. Augustyna „Dopóki walczysz, jesteś zwycięzcą”!

Małgorzata Toboła

Klub Seniora świątecznie i nie tylko

Parafialny Klub Seniora to jedna z grup bardzo aktywnie działających w naszej wspólnocie i to na różnych płaszczyznach. Jedną z ciekawszych form tej aktywności są robótki ręczne. Panie uzdolnione w tym kierunku dzielą się pomysłami i swoimi umiejętnościami z pozostałymi osobami na spotkaniach w Domu parafialnym, potem wspólnie haftują, dziergają, wyszywają i powstają z tego misterne, śliczne ozdoby świąteczne z okazji Bożego Narodzenia lub Wielkanocy. Te rękodzieła można było podziwiać w poprzednich latach na wystawkach

w parafialnej kawiarence, a w tym roku dekoracje za gościły w salce Odnowy w Duchu Świętym, stwarzając niepowtarzalny, świąteczny klimat dla odbywających się tutaj spotkań różnych grup parafialnych.

Liderka i założycielka Klubu zawsze zainicjuje i zorganizuje coś dla ducha i dla ciała dla swoich członkiń. Ale nie tylko dla nich, gdyż są to również propozycje dla wszystkich chętnych, niezależnie od wieku, stanu czy płci. Są to na przykład prelekcje, spotkania z ciekawymi ludźmi, pokazy, ćwiczenia rehabilitacyjne i usprawniają-

ce. Są również wycieczki połączone ze zwiedzaniem za-
bytków lub możliwością skorzystania ze źródeł termal-
nych oraz wypoczynek nad morzem. Klub organizuje
pielgrzymki bliższe i dalsze, jak chociażby wrześniowa
„Śladami świętych Małgorzaty i Kingi” do Budapesz-
tu, czy planowana na kwiecień „Przez Maryję do źró-
deł miłosierdzia” do Wilna. Są to wyjścia lub wyjazdy
do kina i do teatru. – Mamy zamiar w lutym pojechać
do teatru im. Ludwika Solskiego w Tarnowie na sztukę

„Poskromienie złoŹnicy” W. Shakespeare’a. Oprócz tego, że jest to pouczająca kome-
dia, chcemy zobaczyć
naszego krajana Ka-
mila Wodkę, który
występuje w spektaklu
w roli Grumio – mówi
liderka, pani Bogusia,
o planach na nowy rok
- a obecnie trwa kurs
języka angielskiego
dla średniozaawanso-
wanych – dodaje.

Każdy więc, kto
tylko zechce, może
znaleźć coś dla siebie
i skorzystać z bogatej
oferty Klubu Seniora
w naszej parafii przez
cały rok. (red.)

Niech w Waszych rodzinach wciąż będzie Betlejem

6 i 7 stycznia 2018 roku, w auli brzeskiego RCKB po-
dążyliśmy wraz z naszą Parafialną Scholą Dziecięcą „Zia-
renka Nadziei” do Betlejem, do narodzonego w żłóbku
Jezusa, który „Światłem nappełnił noc”.

Najnowszy, świąteczny koncert kolęd i pastorałek
„Ziarenek” miał premierę w sobotę 6 stycznia, w uroczy-
stość Objawienia Pańskiego, dlatego nie mogło zabraknąć
i tutaj historii Trzech Mędrców ze Wschodu, poszuku-
jących drogi do Jezusa. Trzej Królowie w „ziarenkowej”
wersji zostali unowocześnieni, wyposażeni w telefony
i całkiem współczesne poczucie humoru. Nie zabrakło
u żłóbka także i Pasterzy z darami, zawsze chętnych za-
grać i zaśpiewać Panu „od ucha do ucha”. Ich postacie

wniosły w przedstawienie podhalańskie akcenty, energię
i radość ludzi gór, ale też przypomniały, że „trzeba mieć
pokorę skromnego pasterza, żeby dostrzec Jezusa”. Na-
tomiasz rozśpiewane, białe Anioły lirycznie prowadziły
widza poprzez atmosferę rodzinnej Wigilii, łamania się
opłatkiem, do mizernej, cichej stajenki, gdzie Maryja ko-
łysała Syna do snu. Słowami kolęd i pastorałek przypo-
mniały wcześniej, że „Księżę pokoju, Boży Syn chce się
narodzić w sercu Twym” i pytały „Czy jesteś gotów na
przyjście Pana?”.

Na zakończenie koncertu, nawiązując do tradycji
bożonarodzeniowego kolędowania, mali artyści złoży-
li mieszkańcom Brzeska życzenia: „Niech w brzeskim

Betlejem odtąd wszystkie progi będą otwarte zwłaszcza dla ubogich”. W serca publiczności z pewnością zapadło też wymowne przesłanie: „Niech w Waszych rodzinach wciąż będzie Betlejem”.

Przeszło godzinny spektakl słowno – muzyczny w wykonaniu „Ziarenek” w tym roku został wystawiony oprócz premiery jeszcze dwa razy. Za każdym razem – i 6 i 7 stycznia, przy wypełnionej szczerze przez publiczność sali widowiskowej brzeskiego RCKB. Występy naszej parafialnej Scholi Dziecięcej od wielu lat chętnie oglądają i dzieci i dorośli, rodziny i przyjaciele, znajomi, ale też i goście spoza Brzeska, a patronatem obejmują Burmistrz Miasta i lokalne media. Widzów zachwyca dziecięca radość i spontaniczność, doceniają również ogromny wkład pracy osób prowadzących zespół w przygotowanie kolejnych projektów: – Praca z tak małymi dziećmi jest niełatwa i wymaga wiele wysiłku. Podziwiamy dzisiaj efekty tego trudu opiekunów na scenie, zwłaszcza, że co roku odchodzą dzieci najstarsze, najbardziej doświadczone, a w ich miejsce przychodzą młodsze, które muszą się uczyć wszystkiego od początku – mówi Dorota, mama byłego „ziarenkowicza”.

Świątecznie i noworocznie „Ziarenka ” koncertują już piąty raz, ale zawsze w ich występie oprócz częściowo zmienionej obsady, pojawia się coś jeszcze nowego: inne ujęcie tematu, jakiś nowy wątek, elementy sceno-

grafii, w tym roku wykonanej przez rodziców Ziarenek, czy oświetlenia, a przede wszystkim nowa aranżacja muzyczna utworów. Mniej lub bardziej znane kolędy, pastorałki w opracowaniu muzycznym i pod kierownictwem pana Andrzeja Gicali brzmią każdego roku „po nowemu” i nikt z publiczności, nawet z tych naj... najmłodszych widzów ani przez chwilę się nie nudził!

Za to wszystko co mogliśmy zobaczyć i usłyszeć na scenie, za wspólne przeżywanie radości Bożego Narodzenia, dzieciom z Ziarenek Nadziei, ich rodzicom, opiekunom podziękował ksiądz Proboszcz Wojciech Werner oraz gorącymi brawami - widzowie.

(red.)

Spotkanie opłatkowe Kęgów Rodzin Domowego Kościoła

Trwamy w radości z Narodzenia Pańskiego, tak więc w tym duchu spotkała się wspólnota Domowego Kościoła, by jak co roku połączyć się opłatkiem. Najpierw uczestniczyliśmy we wspólnej Eucharystii. Spotkaniu opłatkowemu przewodniczył ksiądz Proboszcz Wojciech, który wprowadził nas w klimat nocy Bożego Narodzenia, przeczytał Słowo Boże, pobłogosławił opłatki i złożył nam życzenia. Docenił naszą obecność i zaangażowanie w życie parafii.

Następnie nasza Para rejonowa wyrażając Bogu wdzięczność za dar wspólnoty, złożyła wszystkim życzenia, po czym rozpoczęliśmy wspólne łamanie się opłatkiem, przekazując go z rąk do rąk i składając sobie życzenia w ciszy serc. Z wdzięcznością przyjęliśmy życzenia od księdza Zbigniewa, który również pomimo obowiązków zaszczycił nas swoją obecnością. Po tej zasadniczej części rozpoczęliśmy wspólne kolędowanie połączone z agapą.

Był też czas na luźne rozmowy, które przebiegały w radosnej, spontanicznej atmosferze. Niech ta radość towarzyszy wszystkim rodzinom przez cały rok. Szczęść Boże.

Basia i Janusz

Róże Różańcowe w parafii Miłosierdzia Bożego

W naszej parafii działa 17 Róż Różańcowych, z których każda ma swojego patrona oraz osobę prowadzącą czyli zelatora. Są to:

- Krystyna Patulska – Róża św. Faustyny, Maria Wąs – św. Katarzyny,
- Halina Cisoń – św. Michała Archaniola, Maria Rzenno – św. Rity,
- Bogusława Komeża – św. Barbary, Agnieszka Małek – św. Joanny Beretty Molla, Alicja Łazarz – św. Kingi, Maria Znamierowska – św. Teresy od Dzieciątka Jezus,
- Ewa Szczupak – bł. Karoliny Kózki, Lucyna Winter – św. Urszuli Ledóchowskiej,
- Halina Golis – św. Pauliny Jaricot, Helena Filip – bł. M. T. Ledóchowskiej,
- Tomasz Fijałkowski – św. Józefa, Stanisław Zych – św. Maksymiliana Kolbe,
- Marek Zawistowski – św. Jana Pawła II, Kamil Pabian – św. Rodziny,
- Urszula Jagielska – św. Klary.

Opiekunem wszystkich Róż Różańcowych jest ks. Karol Tokarczyk. Pośrednikiem między Różami i księdzem opiekunem, osobą, która koordynuje pracę wszystkich grup jest p. Krystyna Patulska.

Zmiana Tajemnic Różańcowych odbywa się w każdą II niedzielę miesiąca po mszy św. o godz. 7:00. Natomiast zelatorzy spotykają się raz w miesiącu, we wtorek w tygodniu poprzedzającym II niedzielę miesiąca.

Misją i najważniejszym zadaniem Róż jest modlitwa różańcowa. Żywy Różaniec to wspólnota religijna osób świeckich, które codziennie odmawiają Tajemnice Różańca. Wspólnoty te często nazywane są Różami. Pierwszą Różę założyła w roku 1826 w Lyonie sługa Boża Paulina Maria Jaricot. Wg Pauliny zjednoczenie serc w jedności tajemnic daje Różańcowi szczególną moc nawracania grzeszników.

Do Polski dzieło to dotarło w XIX w. W krótkim czasie objęło niemal wszystkie parafie w kraju.

W roku 1885 papież Leon XIII polecił odmawiać Różaniec przez cały październik i wprowadził do Litanii Loretańskiej wezwanie „Królowo Różańca świętego módl się za nami”.

Do rozpropagowania Różańca przyczyniła się sama Maryja. W swoich objawieniach w Lourdes, Fatimie i w polskim Gietrzwałdzie wzywała do modlitwy różańcowej.

Jan Paweł II o modlitwie różańcowej powiedział:

„Ta prosta i głęboka modlitwa, pomaga rozważać życie Chrystusa i tajemnice zbawienia; dzięki nieustannemu przyzywaniu Maryi oddala niebezpieczeństwo rozpadu rodziny; jest niezawodną więzią komunii i pokoju. Zachęcam wszystkich, a w szczególności sposób chrześcijańskie rodziny, aby podążając codzienną drogą wierności, szukały w różańcu umocnienia i oparcia”.

Rozpoczynając 25 rok swojego pontyfikatu, Jan Paweł II w liście apostolskim zatytułowanym „Różaniec Dziewicy Maryi” ogłosił Rok Różańca (okres od października 2002 do października 2003 roku). Wtedy też Ojciec Święty wprowadził nową część różańca, tajemnice światła, uwzględniające lata publicznej działalności Pana Jezusa, „aby różaniec w pełniejszy sposób można było nazwać streszczeniem Ewangelii”. Odtąd cały różaniec liczy 20 tajemnic, a żywe Róże składają się z 20 osób.

Róże Żywego Różańca w naszej parafii modlą się w różnych intencjach, głównie tzw. papieskich, podawanych co roku na każdy miesiąc przez Ojca Świętego. W modlitwie pamiętają także o misjach, które wspierają również w wymiarze materialnym poprzez comiesięczne ofiary składane przy okazji zmiany tajemnic różańcowych. Co miesiąc jest to kwota 700 – 800 zł.

Wypraszają także wiele łask w intencjach parafialnych i osobistych. Od drugiej niedzieli listopada tj. od 12.11.2017 roku Róże rozpoczęły wsparcie modlitewne

dla młodzieży przystępującej w tym roku szkolnym do Sakramentu Bierzmowania. Członkowie Róż modlą się każdego dnia za grupę młodych ludzi na zasadzie „margaretki”. Do tej modlitwy o 7 Darów Ducha Świętego Róże wraz z opiekunem duchowym księdzem Karolem Tokarczykiem zachęciły również rodziców tych dzieci. Ksiądz Karol dostrzega już wyraźne owoce tej modlitwy. Dało się to szczególnie zauważyć w czasie niedawno przeżywanych przez młodzież rekolekcji formacyjnych w Ciężkowicach, kiedy młodzi ludzie licznie przystępowali do sakramentu Pokuty i Eucharystii.

Z inicjatywy księdza Proboszcza członkowie Róż podjęli zobowiązanie odmawiania różańca przed wieczorną Mszą Św. w wyznaczone dni powszednie, z wyjątkiem I-soboty miesiąca.

Co roku w **Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny**, tj. 8 grudnia w kaplicy naszego kościoła Róże różańcowe prowadzą „Godzinę Łaski Matki Bożej”. Zapraszają wówczas wszystkich do wspólnego uwielbienia Boga przed Najświętszym Sakramentem i upraszania potrzebnych łask za pośrednictwem Maryi oraz do dokonania wspólnie z całą rodziną w kościele lub w domu Aktu Zawierzenia Rodziny Maryi Niepokalanej.

Róże zadbały też o miejsce spotkań wszystkich grup i stowarzyszeń w naszym domu parafialnym fundując 10 sztuk praktycznych, lekkich stołów do sali teatralnej, które kosztowały 1800 zł.

O jeszcze innych formach udziału tej wspólnoty modlitewnej w życiu parafialnym mówi koordynatorka Róż **Krystyna Patulska**:

- Każdego roku w okresie Bożonarodzeniowym z wielkim oczekiwaniem przygotowujemy się na spotkanie opłatkowe. To radosne świętowanie rozpoczęliśmy 13 stycznia 2018 r. o godz. 15.00, podobnie jak w latach poprzednich, w kaplicy naszego kościoła koronką do Bożego Miłosierdzia przed Najświętszym Sakramentem i dziękczynieniem za otrzymane łaski w minionym roku. W modlitwach prosiliśmy Maryję o orędownictwo za nami u Jezusa Chrystusa na każdy dzień i polecaliśmy Bogu osoby chore, cierpiące, przeżywające różne problemy. W tym roku, w Miłosierdziu Bożym zanurzaliśmy ze szczególną troską młodzież przygotowującą się do Sakramentu Bierzmowania. Prosimy też o chwałę nieba dla zmarłych członków Róż Różańcowych.

Po nabożeństwie udaliśmy się do sali teatralnej, gdzie nasz opiekun ksiądz Karol Tokarczyk odczytał z Pisma Św. słowo o Bożym Narodzeniu. Potem w atmosferze radości i pokoju łamaliśmy się opłatkiem i składaliśmy sobie życzenia. Oprócz ciepłych, szczerých słów każda osoba otrzymała również laurkę świąteczną z orędziem Maryi.

Przy zastawionych stołach, kawie, herbacie i domowych wypiekach budowaliśmy braterskie relacje, słysząc było gwarne rozmowy i śpiew kolęd wspierany przez talenty muzyczne z naszej parafii. Dzielenie się radościami

KONCERT ZIARENEK NADZIEI „ŚWIATŁEM NAPEŁNIŁ NOC”

JASEŁKA GT

GRUPA 25+ - „TAJEMNICA EUCHARYSTII” W JADOWNIKACH

„DOM OTWARTY W RCKB”

KOLEDNICY MISYJNI 2017/2018

i doświadczeniami Bożej obecności w nas, modlitwa i śpiew na chwałę Bożą sprawiły, że poczuliśmy się jedną, wielką rodziną.

Na spotkaniu opłatkowym zagościł nasz proboszcz ks. Wojciech Werner, którego przywitaliśmy z radością. Ksiądz Wojciech przekazał nam życzenia noworoczne i podziękował za doświadczenie modlitwy różańcowej w Jego posłudze uzdrawiania i uwalniania od zniewoleń i opętania.

Z inicjatywy księdza Proboszcza podjęliśmy zobowiązanie odmawiania różańca przed wieczorną Mszą

Św. w wyznaczone dni powszednie, z wyjątkiem I-soboty miesiąca.

Wielu członków róż różańcowych aktywnie uczestniczy w różnych wspólnotach działających przy naszej parafii. W tym działaniu chcemy być prowadzeni przez Maryję, Różańcową Panią, która przekazuje nam orędzie i błogosławieństwa Jezusa, prosząc o radosne świadectwo wiary.

Maryjo Oblubienico Ducha Św. strzeż naszej modlitwy, aby Duch Święty zstąpił na nas i pouczył o grzechu, sprawiedliwości i nawróceniu.

Jadowniki poznały „Tajemnicę Eucharystii”

W niedzielę 21 stycznia 2018 r. GRUPA25+ wystawiła misterium „Tajemnica Eucharystii” wyreżyserowane na podstawie wizji Cataliny Rivas w kościele pw. Św. Prokopa Opata w Jadownikach.

Wnętrze neogotyckiej świątyni, mimo niesprzyjającej aury, wypełniła głównie młodzież przygotowująca się do sakramentu bierzmowania wraz z księdzem wikariuszem Norbertem Sadko, ale przyszli także ich rodzice, rodziny, parafianie w różnym wieku. Kilkoro młodych ludzi z Jadownik wzięło aktywny udział w misterium wcielając się w role aniołów, a po spektaklu dwa z nich wręczyły w po-

dziękowaniu „kosz obfitości” na ręce p. Ewy Łupińskiej – Toroń, liderki GRUPY25+.

To nie jedyny zresztą związek łączący GRUPE25+ z Jadownikami, bowiem w komedii „Dom otwarty”, którą GRUPA25+ wystawi 4 lutego o godz. 17.00 w naszej sali teatralnej, rolę Wicherkowskiego, męża zdradzanego przez sprytną żonę, bardzo udanie odtwarza mieszkający tutaj Jarosław Cichoński. Dlatego, licząc zapewne na nowy, równie uzdolniony narybek aktorski pani Reżyser zaprosiła chętnych jadowniczan do wstąpienia w szeregi miłośników sztuki teatralnej i podzielenia się talentami, w tym także technicznymi.

Spektakl ewangelizacyjny, grany już po raz dwunasty przez GRUPĘ25+ został przyjęty i tutaj, u naszych sąsiadów, ze wzruszeniem i „radością z przeżycia spotkania z żywym Jezusem” oraz wspaniałymi emocjami. Widzowie, wśród których byli między innymi członkowie parafialnej grupy biblijnej „Źródło”, podzielili się refleksjami po występie w czasie wspólnego spotkania przy kawie w domu parafialnym, gdzie ksiądz Proboszcz Tadeusz

Górka i parafianie ugościli występujących. Publiczność doceniła ponadto dobór aktorów, kostiumów i nastrojowej muzyki, a jednemu z najmłodszych widzów, kilkulatniemu chłopczykowi szczególnie spodobał się Pan Jezus, któremu koniecznie chciał ofiarować monetę. Wiele ciepłych słów w podziękowaniu do GRUPY25+ skierował również ksiądz Norbert Sadko.

(red.)

Zatańczyli, zaśpiewali...

Tradycyjnie, regionalnie i „z przytupem” kolędowały w Regionalnym Centrum Kulturalno – Bibliotecznym w poniedziałek 29 stycznia 2018 roku: Zespół Regionalny Krakowiacy Ziemi Brzeskiej, Grupa Dziecięca Krakowiaczek oraz Parafialna Schola Ziarenka Nadziei. Na wydarzenie zaprosiła parafia Miłosierdzia Bożego we współpracy z Miejskim Ośrodkiem Kultury w Brzesku.

Barwne, energetyczne widowisko przyciąga co roku rzesze widzów: miłośników polskich tradycji i obrzędów oraz sympatyków naszych parafialnych i brzeskich zespołów prezentujących nietuzinkowy program artystyczny, a i też zwolenników dobrej rozrywki i mądrego spędzania czasu wolnego.

Rok temu na scenie RCKB w międzypokoleniowym kolędowaniu zadebiutował zespół dziecięcy tańca ludowego „Krakowiaczek” pod kierunkiem pani Reginy Głuszak, pasjonatki krakowskiego folkloru i kultury ludowej, pedagoga, choreografki, animatorki wielu zespo-

łów i projektów, człowieka wielu pasji i ogromnej skromności. Nieodżałowana pani Regina zmarła w lipcu 2017 roku a obecnie grupę prowadzi Lilla Szttyler. Krakowiacy Ziemi Brzeskiej, mając w pamięci i w sercach panią Reginę - swoją wieloletnią członkinię, na zakończenie występu zaśpiewali dla niej „Kolędę dla nieobecnych”.

W tegorocznym programie pojawiło się nieco nowości, gdyż Zespół Regionalny oprócz elementów obrzędowości z Ziemi Brzeskiej zaprezentował elementy tradycji z regionu Lubelszczyzny, folkloru Podhala i Kaszub. Nie mogło jednak zabraknąć tak lubianego, zwłaszcza przez najmłodszych widzów, Turonia z całą świtą oraz kosza słodczy dla dzieci od Krakowiaków Ziemi Brzeskiej.

Natomiast nasze Ziarenka Nadziei, przedstawiły fragment swojego najnowszego koncertu kolęd i pastorałek „Światłem nappełnił noc”, którego premiera miała miejsce również w RCKB szóstego stycznia, w święto Trzech Króli. Nawiązując do tytułu tego koncertu, śmiało można powiedzieć, że tym razem także Ziarenka „światłem nappełniły wieczór”, wnosząc na scenę dziecięcą radość i zaangażowanie.

(red)

Mamy Rycerstwo Niepokalanej!

Od soboty 3 lutego 2018 r. mamy w naszej parafii **Rycerstwo Niepokalanej**. A dokładniej rzecz ujmując – to stowarzyszenie religijne, znane również pod nazwą łacińską jako „Militia Immaculatae”, w skrócie MI zaistniało już w naszej wspólnotie cztery lata temu w formie

określonej przez św. Maksymiliana Marię Kolbego, założyciela Rycerstwa jako **MI – 1**, czyli jako „nieskrępowany strukturami, na swój sposób niezorganizowany ruch społeczny i katolicki”.

W 2014 roku w sobotę 3 maja, w święto Najświętszej

Maryi Panny królowej Polski, przebywał u nas i głosił prelekcje brata Maksymilian Lesław Jaworski, animator krajowy MI. Po każdej prelekcji można było złożyć na jego ręce wypełnione deklaracje członkowskie i otrzymać Cudowny Medalik Matki Bożej Niepokalanej Początej wraz z Dyplomikiem Jej Rycerstwa. W tym dniu oddało się w opiekę Niepokalanej i zobowiązało się „szturmować niebo modlitwą” o nawrócenie grzeszników i tych, którzy jeszcze nie poznali Chrystusa około 200 osób.

Teraz przyszła pora na przyjęcie bardziej sformalizowanej struktury Rycerstwa, jaką jest **MI- 2**, czyli w naszym wypadku zawiązanie parafialnego Koła Stowarzyszenia. Na sobotnie spotkanie organizacyjno – formacyjne **3 lutego o godzinie 16.00** do kościoła parafialnego przyszło kilkadziesiąt osób. Konferencję o Rycerstwie Niepokalanej, jego założycielu, celach i misji wygłosił ksiądz Proboszcz Wojciech Werner, podkreślając szczególnie, że pobożność Maryjna to konkretna droga do świętości. Rycerz Niepokalanej poprzez przykład życia chrześcijańskiego jest misjonarzem i apostołem, a jego głównym zadaniem jest w myśl słów św. Maksymiliana: *szerzenie Królestwa Chrystusowego pod opieką i za pośrednictwem Niepokalanej*.

W wygłoszonej w czasie Mszy św. homilii, nawiązując do Słowa Bożego z tego dnia, ksiądz Proboszcz przypomniał, że przez Maryję droga do nieba najpewniejsza, najlepsza i najkrótsza. Jej życie jest doskonałym drogowskazem; doskonałym wzorem miłości, wierności i świętości. Dlatego warto Ją naśladować, zwłaszcza w „zachowywaniu spraw Bożych w sercu i rozważaniu ich”.

Pierwsze spotkanie Rycerstwa Niepokalanej zakończyło się Aktem Oddania Niepokalanej wg św. Jana Pawła II oraz nabożeństwem pierw-

szosobotnim. Na spotkaniu został powołany moderator parafialnego Koła Rycerstwa, którym została p. Teresa Brzeska. Na drugim spotkaniu w pierwszą sobotę marca formację oraz część organizacyjną poprowadziła koordynatorka diecezjalna MI p. Julia Skrzynecka. W tym dniu powołano do Zarządu sekretarza i skarbnika. Funkcje te będą pełnić panie: Maria Kornaś i Elżbieta Macheta. Kolejne spotkania parafialnego Koła Rycerstwa Niepokalanej będą odbywać się w każdą pierwszą sobotę miesiąca w kościele wg porządku: - 16.00 konferencja formacyjna, - 16.30 - Msza Święta o Maryi Niepokalanej, - 17.00 nabożeństwo fatimskie pierwszosobotnie.

Kto może należeć do Rycerstwa Niepokalanej?

Św. Maksymilian, chcąc nadać Rycerstwu Niepokalanej cechę katolickości, czyli powszechności, pomyślał o MI jako o ruchu masowym, obejmującym **niemal**

wszystkich wiernych. Tak naprawdę, to jedynie dzieci w wieku przed-komunijnym nie mogą być formalnie rycerzami.

Warunki są trzy: oddanie się Niepokalanej, noszenie Cudownego Medalika, wpis do Księgi MI

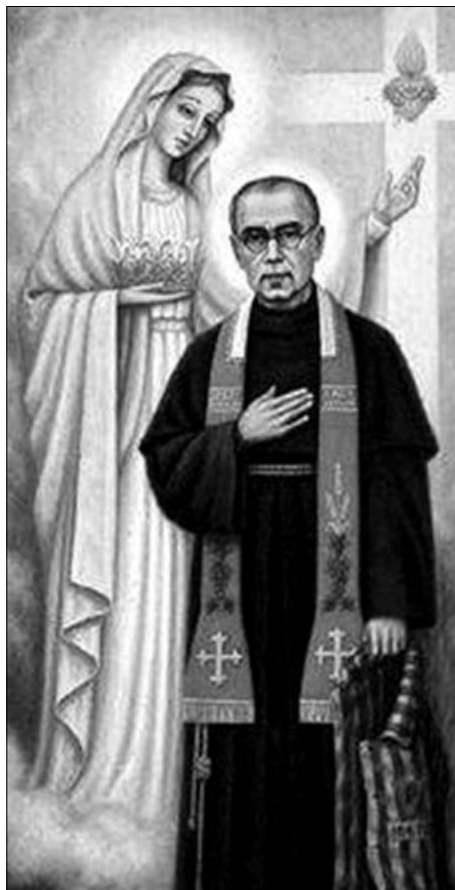
Jakimi środkami apostołstwa posługuje się MI?

- Modlitwa – przede wszystkim różaniec oraz przynajmniej raz na dzień akt strzelisty: *O Maryjo bez grzechu pierwotnego poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy, i za wszystkimi, którzy się do Ciebie nie uciekają, a zwłaszcza za nieprzyjaciółmi Kościoła świętego i poleconymi Tobie.*

- ofiara, pokuta, świadectwo życia.

Intencje, co miesiąc, wyznacza Maryja – w „Rycerzu Niepokalanej”, w „Informatorze Rycerstwa Niepokalanej”, w „Modlitewniku rycerza Niepokalanej”, i na stronie: **www.niepokalanow.pl!**

(red.)

Akcja Katolicka na pierwszych zajęciach UNS JP II w Bochni

„Cieszymy się z tak wielkiego zainteresowania diecezjan Uniwersytetem Nauczania Społecznego Jana Pawła II. Tak duża frekwencja świadczy, że odpowiadamy na oczekiwania” – powiedział witając studentów UNS JP II obecnych na pierwszych wykładach w oratorium św. Kingi przy bazylice św. Mikołaja w Bochni ks. dr Jan Bartoszek.

Prawie 700 osób zapisało się i uczestniczyło w pierwszych zajęciach Uniwersytetu w pięciu miastach Diecezji Tarnowskiej 6, 7, 8 oraz 13 i 15 lutego 2018 roku. W Bochni, w czwartek 8 lutego, na zajęcia rozpoczynające pierwszy semestr zgłosiło się ponad 100 osób, wśród nich prawie połowa z dekanatu Brzesko. Indeksy odebrali słuchacze reprezentujących nie tylko Akcję Katolicką ale i różne stowarzyszenia działające w parafiach, samorządowcy, pracownicy służby zdrowia, oświaty oraz osoby niezrzeszone.

Wykłady prowadzili ks. dr Dariusz Brzegowy, prawnik, kanonista, sędzia audytor w Sądzie Biskupim w Tarnowie oraz ks. dr Jan Bartoszek, Dyrektor UNSJP II, Asystent Akcji Katolickiej Diecezji Tarnowskiej, przypominając i precyzując w jasny, przejrzysty sposób zagadnienia. Omawiane były tematy: „Czy prawo oznacza obowiązek?” oraz „Co indywidualne sumienie

ma do powiedzenia w sprawach społecznych?”.

Z wypowiedzi podsumowujących pierwsze zajęcia UNS JP II wynika, że przede wszystkim pozwoliły one słuchaczom przypomnieć sobie i uporządkować wiedzę z tego zakresu.

– Jestem zadowolony, uporządkowałem sobie podstawowe pojęcia i czekam na następne spotkanie. – Te zagadnienia nie są mi obce, ale wykłady pomogły w ich sprecyzowaniu i na pewno skorzystam z tego w praktyce. – Dla mnie osobiście wykłady były bardzo dobre. W wolnych chwilach będę powtarzać i czytać zadaną lekturę tj.: Encyklikę

Redemptor hominis 17. Jana Pawła II oraz Homilię wygłoszoną w Skoczowie w 1995r.

– Wykłady dostarczają nam konkretnych argumentów do obrony wiary i wartości chrześcijańskich np. życia, rodziny itd. Jest to wiedza praktyczna i potrzebna – dzielili się na gorąco swoimi odczuciami uczestnicy.

– Będziemy się starać, aby zajęcia II semestru odbywały się również w Brzesku, gdzie mamy świetne warunki lokalowe i gdzie mogłoby uczestniczyć w tych niezwykle potrzebnych i ciekawych zajęciach, więcej chętnych osób z naszego i sąsiednich dekanatów – dodał wiceprezes DIAK Józef Witkowski.

(red.)

Dwa razy 2 i pół

Dwa razy po dwie i pół godziny tj. 4 lutego od godziny 17.00 w parafialnej sali teatralnej i 10 lutego od godziny 18.00 w RCKB rozmieszali publiczność aktorzy z parafialnego teatru dla dorosłych – GRUPA25+, komedią wg Michała Bałuckiego „Dom otwarty” czyli o dylematach dorosłych dla dorosłych.

Jakież to dylematy i czy zostały rozstrzygnięte, dlaczego dla dorosłych? Na te pytania odpowie sobie z pewnością każdy, kto już spektakl zobaczył. Natomiast nie jest wykluczone, że tym, których one zaintrygowały, a jeszcze nie byli na przedstawieniu, GRUPA25+, być może, da jeszcze taką okazję, ponieważ sztuka nadal pozostaje w jej repertuarze i nadal cieszy się ogromnym powodzeniem. A recenzje, które można było przeczytać w Tarnowskim Gościu Niedzielnym, jak również w mediach parafialnych tuż po premierze, nadal nie straciły nic na aktualności. Wręcz przeciwnie. Aktorzy, już coraz bardziej obcy na niejednej scenie, a ponadto nieustannie doskonalący swoje umiejętności na zajęciach warsztatowych ze specjalistami, dają z siebie wszystko. Dzięki czemu widzowie z łatwością wychwytują wszystkie humorystyczne sceny, powiedzonka i aluzje z utworu napisanego sto lat

temu. Do tego jeszcze odpowiednie kostiumy, scenografia, światło i dźwięk powodują bardzo żywiołową reakcję publiczności i brawa, brawa, brawa....

GRUPA25+ powstała i działa przy parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku, ale również zostaje zauważona i doceniona w coraz szerszych kręgach. Sztukę „Przed sklepem jubilera”, która była scenicznym debiutem, obejrzeli mieszkańcy Wrocławia, a misterium „Tajemnica Eucharystii” Rzeszowa, Tarnowa, Lubeni i jeszcze kilku miejsc. Niedawno na jednej z prób GRUPA25+ gościła redaktora brzeskiego BIM – u, który szczerze podziwiał profesjonalizm występujących. Artykuł można przeczytać w lutowym numerze gazety.

(red.)

E gonda nzapa e mu singila

Po raz dwudziesty piąty – jubileuszowy – w diecezji tarnowskiej **kolędowny dla misji** grupy dzieci pod hasłem „E gonda Nzapa e mu singila!” – w języku sango, co oznacza w języku polskim: „Tobie Boże dzięki, chwała!”

W naszej parafii wyruszyło z kolędą **sześć grup**: do czterech dziecięcych przygotowanych przez siostrę Elżbietę dołączyły tym razem **dwie grupy młodzieżowe** złożone z animatorów programu „Młodzi na Progu”. Po uroczystym rozesłaniu w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia w czasie mszy św. o 11.30 i specjalnym błogosławieństwie udzielonym przez księdza Proboszcza Kolędniczy Misyjni wędrowali przez trzy dni odwiedzając nasze domy. Grupom dziecięcym towarzyszyli opiekunowie – członkowie Akcji Katolickiej, a młodzieży ksiądz Karol.

Zaangażowanie, wytrwałość i dobre humory kolędników w strojach z różnych stron świata, pewnie też sprzyjająca pogoda i co najważniejsze - hojność parafian przyjmujących pomocników misjonarzy zaowocowały zebraniem w tym roku sporej kwoty tj. prawie 7 500 złotych, która w całości zostanie przeznaczona na pomoc dla dzieci z Republiki Konga, Republiki Środkowoafrykańskiej, Kamerunu, Boliwii, Syrii i Libanu.

Co roku grupy kolędnicze z całej diecezji tarnowskiej spotkają się po zakończeniu kolędowania w jednej z wybranych parafii. Jest to tzw. Misyjny Dzień Dzieci przeżywany tradycyjnie 6 stycznia w uroczystość Objawienia Pańskiego. Poprzednie diecezjalne spotkanie odbyło się w naszej parafii 6 stycznia 2017. (red.)

Życie masz nie tylko dla siebie!

Wieloletnią tradycją naszej parafii są coroczne Jasełka przygotowywane przez młodzieżową grupę teatralną GT pod opieką Agaty Podlęckiej. Nie inaczej było w tym roku. „Zakład o dobro. Życie masz nie tylko dla siebie” – to tytuł spektaklu. Scenariusz przedstawienia napisał ks. dr Piotr Łabuda i pozostawił GT – jak żartuje pani Agata – „w spadku”. Dostosowany został do dzisiejszych czasów przez panią Agatę, która wprowadziła pewne zmiany, zaskakując widzów pomysłowością.

Premiera miała miejsce, również tradycyjnie, w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia 2017 roku, ostatni spektakl odbył się 28 stycznia 2018 roku w parafialnej sali teatralnej. A oprócz tego młodzież grała Jasełka kilka razy w styczniu w sali teatralnej w parafii Miłosierdzia Bożego oraz w sali widowiskowej RCKB.

W Jasełkach została zaprezentowana historia Świętej Rodziny. Przedstawienie łączyło w sobie nie tylko radość z zaślubin Miriam i Józefa, ale również radość z narodzin Jezusa i elementy z nim związane. Odkrywana na nowo historia sprzed 2 tysięcy lat niesie wciąż aktualne przesłanie – Chrystus nie przyjdzie do naszych domów, jeżeli my nie otworzymy Mu drzwi do naszych serc.

Humorystyczne dialogi i pełna emocji fabuła sprawia, że co roku młodzi artyści występują dla szerokiego grona publiczności. To przedstawienie było wyjątkowe ponieważ odbywało się w całości po góralsku – o czym świadczyły język, stroje i scenografia. Spektakl zawierał partie mówione, jak i śpiewane, widzowie mogli usłyszeć i kolędy i pastorałki. Inscenizacja miała na celu pokazanie wszystkim, że oprócz pięknej choinki, wspaniałych prezentów oraz ciągłych zakupów ważne jest przeżycie duchowe Świąt i to, w jaki sposób przygotowujemy się na przyjście Zbawiciela. Przedstawieniu przyświecała idea, że nadzieja nie umiera.

Jasełka w wykonaniu naszej utalentowanej młodzieży, zawsze wprowadzają świąteczny, rodzinny nastrój i czynią atmosferę wyjątkową. Doznając wielu niezapomnianych przeżyć i wzruszeń, licznie zgromadzona publiczność, zarówno w RCKB jak i parafialnej sali teatralnej nagradzała młodych wykonawców gromkimi brawami.

„To wszystko zasługa ludzi dobrej woli, którzy pamiętają o grupie GT” – podkreślała, dziękując po spektaklach opiekunka GT, pani Agata. Podziękowała Urzędowi Miasta i panu Burmistrzowi za pamięć i wsparcie oraz za to, że młodzież może wyjeżdżać na warsztaty i doskonalić swoje umiejętności, odpocząć

fot. Bogusław Hajduk [2017]

fot. Bogusław Hajduk [2017]

fot. Bogusław Hajduk [2017]

fot. Bogusław Hajduk [2017]

po całorocznej bardzo ciężkiej pracy. Grupa rzeczywiście jest widoczna w wielu miejscach w brzeskim środowisku. Swoimi występami podtrzymuje tradycje patriotyczne, religijne, kulturalne, rozwija je i kultywuje. – „Jasła to jedyny czas dla młodzieży, kiedy na siebie pracują, bo cały rok występują społecznie. Robią to dlatego, że to lubią, kochają ludzi i kochają sztukę” – wyjaśniła opiekunka.

Puentą biblijnej historii „Zakład o dobro” była pastoralka pod tytułem „Kantata anielska” z muzyką Krzysztofa Szydłowskiego i słowami Agaty Podlękiej.

Urszula Grabarz

Weekend dla Boga

Młodzież przygotowująca się w naszej parafii do sakramentu bierzmowania niedawno wzięła udział w rekolekcjach weekendowych w domu rekolekcyjnym w Ciężkowicach. Wyjazd odbył się 26-28 stycznia, uczestników wraz z animatorami było ok. 70 osób. Oprócz świeckich animatorów na rekolekcjach cały czas przebywał Ks. Karol Tokarczyk, który w parafii

zajmuje się m.in. przygotowaniem młodzieży do sakramentu bierzmowania. Rekolekcje te nazywają się rekolekcjami spotkania, podczas ich trwania animatorzy poprzez głoszenie konferencji często opartych na własnych świadectwach przybliżają uczestnikom postać Jezusa oraz sposoby na spotkanie Go w swoim życiu. Rekolekcje te były bardzo owocnym czasem, wielu spośród kandydatów do bierzmowania podjęło decyzję o wstąpieniu do młodzieżowej wspólnoty po przyjęciu sakramentu.

Michał Plichta

Kiermasz świąteczny w LO

Dokładnie od dwudziestu lat co roku organizowany jest kiermasz świąteczny w Liceum Ogólnokształcącym im. Mikołaja Kopernika w Brzesku. Kiermasze organizowane są w tygodniu poprzedzającym Boże Narodzenie. Pierwszy kiermasz został zorganizowany 17 grudnia 1997 roku przez klasę 3E wraz z wychowawcą, panią Ewą Kostecką. Inspiratorką i pomysłodawczynią imprezy była pani dyrektor Bożena Kalinowska.

W tym roku organizacją kiermaszu zajęła się klasa 2A wraz z wychowawcą panią Dorotą Wodą. Zadaniem klasy organizującej kiermasz jest dekoracja szkoły oraz pozyskanie ofiarodawców i sponsorów, przez co przygotowanie imprezy staje się czasochłonne. W tym roku, w programie imprezy znalazły się takie wydarzenia jak: mecz charytatywny pomiędzy uczniami a absolwentami liceum, loteria fantowa, licytacja oraz wiele innych atrakcji. Od lat całkowity dochód z kiermaszu przeznaczony jest dla osób potrzebujących wsparcia finansowego, najczęściej uczniów lub absolwentów naszej szkoły.

Michał Plichta

Nasi lektorzy najlepsi w dekanacie

Drużyna naszych lektorów starszych zajęła II miejsce w Rejonowych Rozgrywkach Piłki Nożnej Halowej. Najlepszym bramkarzem turnieju wybrano grającego w naszej drużynie Wojciecha Bzdaka. Najlepszym strzelcem naszego zespołu został Wojciech Strzesak (strzelec czterech bramek). Nasi lektorzy okazali się najlepszą drużyną dekanatu Brzesko i zakwalifikowali się w kategorii „lektorzy starsi” do etapu diecezjalnego rozgrywek XII Mistrzostw w Piłce Nożnej Halowej LSO, które odbyły się 10 marca w Dębicy.

Mistrzostwa są rozgrywane w kilku etapach i w trzech kategoriach wiekowych (ministranci, lektorzy młodszy, lektorzy starsi). Pierwszym etapem były rozgrywki dekanalne. Z każdego dekanatu zwycięska drużyna z każdej kategorii wiekowej przeszła do następnego etapu - rejonowego. Rozgrywki w 11 rejonach diecezji były eliminacjami do etapu diecezjalnego.

Drużyny, które zajmą 1. miejsca z każdej kategorii w rozgrywkach diecezjalnych, awansują do Mistrzostw

Polski LSO w Piłce Nożnej Halowej, które odbędą się od 1 do 2 maja w Rzeszowie.

Nasza drużyna grała w składzie:

Bartosz Jedynak, Radosław Kraj, Wojciech Bzdak, Jakub Ważydrąg, Bartosz Klebert, Wojciech Strzesak, Fabian Szylar, Michał Migda. Opiekę nad lektorami podczas turnieju sprawowali księża – ks. Karol Tokarczyk i ks. Sylwester Pustułka.

(parafialna strona internetowa)

Dzień Chorego

Główne obchody Światowego Dnia Chorego w Diecezji Tarnowskiej odbyły się w niedzielę 11 lutego w hospicjum w Dąbrowie Tarnowskiej, gdzie bp Leszek Leszkiewicz spotkał się z chorymi, razem z nimi modlił się na różańcu, a o 11.00 odprawił Mszę św. zakończoną błogosławieństwem lurdzkim. W tym roku przypada 160 rocznica objawień w Lourdes, dlatego w liturgiczne Święto Matki Bożej z Lourdes bp Leszkiewicz przewodniczył modlitwie w sanktuarium w Porąbce Uszewskiej. Po Mszy św. pielgrzymi przeszli z procesją z lampionami do Groty. W parafiach i szpitalach w całej diecezji chorzy uczestniczyli we Mszy św. połączonej z udzielaniem sakramentu namaszczenia.

W naszej parafii na każdej niedzielnej Eucharystii modliliśmy się w intencji chorych i ich opiekunów oraz lekarzy i wszystkich pracowników służby zdrowia. W obchody Dnia Chorego co roku włącza się **Szkolne Koło Caritas z pobliskiego Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych Nr 1**. W sobotę 10 lutego duża grupa młodzieży wraz z opiekunką oraz wolontariuszkami z parafialnego Koła Caritas odwiedziła 46 chorych przebywających w domach pod opieką rodziny. O tej formie troski o chorych papież Franciszek powiedział w Orędziu: „Opieka świadczona w rodzinie jest nadzwyczajnym świadectwem miłości do osoby ludzkiej i winna być otaczana odpowiednim uznaniem oraz wspierana przez stosowną politykę”.

Warto dodać, że w tym roku Światowy Dzień Chorego, ustanowiony przez Ojca świętego Jana Pawła II, odbył

się po raz 26. Orędzie papieża Franciszka na ten dzień zostało zatytułowane Mater Ecclesiae: „Oto syn Twój (...) Oto Matka twoja. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie” (J 19, 26-27).

(red.)

Ponad 40 kilometrów nocą w samotności... Jesteś gotów podjąć wyzwanie?

Nocą z 23 na 24 marca 2018 r. będzie miała miejsce Ekstremalna Droga Krzyżowa.

Czym jest EDK? Odpowiedź nie jest jednoznaczna, dla jednych może być wyzwaniem przerastającym możliwości, dla innych nieznacznym osiągnięciem, jednak celem Ekstremalnej Drogi Krzyżowej jest spotkanie z Bogiem dlatego, aby stało się to możliwe, trzeba przestrzegać kil-

ku zasad. Po pierwsze Bóg przemawia w ciszy więc na całej długości trasy zaleca się milczenie, po drugie EDK nie jest nocną pielgrzymką, co oznacza, że idziemy w grupach maksymalnie 10 osobowych (aby łatwiej było zastosować się do zasady pierwszej oraz aby nie przeszkadzać innym uczestnikom). Duchowość EDK polega na samotności, rozważaniu, trudzie i przełamaniu własnych słabości.

Z Brzeska ruszą 3 trasy:

Brzesko - Jamna 42 km Brzesko- Zabawa 27 km

Brzesko - Domosławice 23 km

Osoby zainteresowane mogą zapisywać się na stronie Ekstremalnej Drogi Krzyżowej link do strony na facebooku na fanpage'u Ekstremalna Droga Krzyżowa- Brzesko

Możliwość zapisów będzie również na spotkaniu in-

formacyjnym 20 marca (wtorek) po wieczornej mszy świętej w kawiarence parafialnej przy kościele pw. Miłosierdzia Bożego. Na tym spotkaniu będzie również możliwość zakupu pakietu, który zawiera m.in. specjalnie przygotowane rozważania stacji drogi krzyżowej.

Do zobaczenia na szlaku. Z Bogiem!

Organizatorzy

BYĆ OJCEM

Kompetencje wychowawcze ojców cz. II

Ojcostwa należy się uczyć. Należy również pamiętać, że obok matki ojciec jest najważniejszą postacią w życiu dziecka i dorastającego człowieka, bez wyjątku. Nie tylko przez sam fakt obecności, ale przede wszystkim poprzez to co wnosi w życie swojego potomstwa. Swoje wartości, relacje z matką i innymi ludźmi, stosunkiem do obowiązków i pracy, nastawieniem i udziałem w życiu środowiska lokalnego i ogólnego.

Jak zatem pozyskiwać wiedzę i umiejętności, skąd czerpać informację wobec współczesnych wyzwań ojcostwa? Analiza organizacji społecznych w Polsce wspierających człowieka w pełnieniu odpowiednich ról społecznych, krytycznie prezentuje się w odniesieniu do uzyskania pomocy bezpośrednio dla ojców.

Na pierwszym miejscu klasują się organizacje skierowane do dzieci i młodzieży w liczbie około 6800. Nieco niżej plasuje się obszar dotyczący rodziny ogólnie w liczbie około 4500. Stosunkowo wysoko prezentuje się wsparcie dla kobiet w liczbie około 1180, matek w liczbie 580. Ogólnie w kierunku mężczyzn około 360 organizacji

społecznych wychodzi im naprzeciw, lecz tylko 7 kieruje swoją działalność bezpośrednio do ojców. Taka analiza katalogu organizacji pozarządowych prezentuje jawny niedobór programów i form pomocy w rozwoju edukacyjnym ojców. Mocno zabezpieczone potrzeby kobiet i matek w związku z szerokim wachlarzem form wspierających ich w pełnieniu ról społecznych, pokazuje bardzo niski zakres wsparcia edukacyjnego dla mężczyzn, którzy są lub wkrótce zostaną ojcami. Istnieje duże niebezpieczeństwo, że nie dotrą oni do programów i materiałów edukacyjnych w zakresie kształtowania swoich kompetencji wychowawczych, na tyle wcześnie, lub w ogóle, aby móc realizować główny cel swojego

życia – jakim jest odpowiedzialne ojcostwo. Zaniechanie, lub braki wynikające z nikłej ilości form wspierania rozwoju ojców, mogą się przełożyć na kolejne pokolenie dziewcząt i chłopców niespełnionych, błądzących, egoistycznych lub ukierunkowanych na „mieć” i „brać”¹

Jak zatem określić kierunkowość rozwoju kompetencji wychowawczych u ojca? Czym one są w konkretnym rozumieniu i przełożeniu na działanie?

Potocznie kompetencja utożsamiana jest z umiejętnością. W założeniu zarówno kompetencji jak i używanego bliskoznacznie określenia umiejętności, jest to wiedza, która pozwala na działanie w pewnych obszarach życia rodzinnego, zawodowego i społecznego. *Słownik wyrazów obcych* definiuje kompetencje jako: *zakres posiadanych uprawnień i pełnomocnictw do wykonywania określonych czynności, zakres odpowiedzialności, także zakres wiedzy z danej dziedziny*.² Z kolei *Słownik języka polskiego* ujmuje kompetencje jako: *zakres czyjejś wiedzy, umiejętności i odpowiedzialności, a natomiast umiejętność określana*

jest jako: *praktyczna znajomość czegoś, biegłość w czymś, zdolność wykonywania czegoś*.³ W związku z tym takie ujęcie umiejętności będzie elementem składowym kompetencji. Pozwala to stwierdzić, że pomiędzy tymi terminami zachodzi relacja nadrzędności i podrzędności. Tak przyjęte stanowisko według Mariana Szpitera, definiuje kompetencje jako: *pojęcie nadrzędne, umiejętność wyższe-*

¹ Hofman Z., Cupiał D., *Jakie są największe bariery i wyzwania współczesnych ojców?*, w: *Ojcostwo dzisiaj*. red. D. Kornas – Biela, Lublin 2014 r.

² *Słownik wyrazów obcych*. red. I. Kamieńska – Szmaj, Wrocław 2001 r.

³ *Słownik języka polskiego*. red. M. Szymczak. Warszawa 1978 r.

go rzędu, a nie jedynie sumę umiejętności. Być kompetentny w danej dziedzinie oznacza opanować dużą liczbę umiejętności elementarnych oraz mieć konkretną wiedzę o miejscu, czasie i sposobie ich zastosowania.⁴ Analizując definicję kompetencji należy uznać, że jest ona sumą zintegrowanych drobnych umiejętności, z których kształtuje się obraz całości. Odpowiedzialność jednostki za częściowe zdobywanie i utrwalanie umiejętności prowadzi do jakości kompetencji podmiotu w danej dziedzinie. **Do głównych elementów kompetencji zalicza się więc: niezbędną wiedzę, nabyte umiejętności i cechy osobowości.**⁵

Wyniki badań z ojcami opracowane na podstawie wywiadu narracyjnego wskazują na główne zakresy funkcjonowania ojców, ich doświadczenia, a przede wszystkim różnice w pełnieniu przez nich roli ojca. Ojcowie nie definiowali umiejętności jakie posiadają będąc odpowiedzialnym za wychowanie dziecka, lecz wskazywali na wydarzenia, potrzeby i codzienne działania, które charakteryzują ich typ ojcostwa. Nie ujmowali swoich wypowiedzi w kategorii kompetencji, doświadczenia lub działania wynikającego z potrzeby chwili lub miejsca. Do wspólnych tematów, które łączą wszystkich ojców uczestniczących w badaniu należy:

- wielka radość i satysfakcja w momencie narodzin pierwszego i kolejnego dziecka,
- obawa przed umiejętnością opieki nad dzieckiem, patrząc w perspektywie roli swojego ojca, którego cech i zachowań nie chcieliby powielać,
- świadomość utrzymania finansowego rodziny, odpowiedzialność za byt fizyczny, konieczność pracy, z ograniczeniem czasu dla żony i dzieci

Istnieją natomiast obszary oddziaływania wychowawczego ojców, które różniły ich, coś co było zmienne w ich biografii ojcostwa, należą do nich:

- system wartości i odpowiedzialności za kształtowanie u dzieci postaw i norm wynikających z naturalnego rozwoju dziecka w procesie wychowania w domu rodzinnym; w wypowiedziach ojców pojawiały się usprawiedliwienia, a nawet ukierunkowania na osoby lub instytucje, które powinny przejąć odpo-

wiedzialność za ten obszar wychowania dziecka,

- projektowanie emocji względem dziecka, a dokładnie jego sukcesów lub porażek; wiele wypowiedzi wskazywało na różne ustosunkowanie się do wyrażenia uczuć w sytuacjach rodzinnych odbieranych za normalne, codzienne, na zasadzie „skoro jest dobrze – to dobrze”,

- jakość i sposób spędzania czasu wolnego z dziećmi, wykorzystanie go do kształtowania cech osobowości dziecka z posiadanymi i ukształtowanymi u ojca kompetencjami wychowawczymi, świadomość swojej odpowiedzialności za bycie przy dziecku i z dzieckiem na każdym etapie rozwoju była różna,
- sposób pozyskiwania wiedzy na temat odpowiedzial-

negu ojcostwa, począwszy od bezpośredniego doświadczenia z relacji własnych tato – syn, poprzez szczątkowe informacje uzyskiwane z grupy znajomych ojców mających dzieci w tym samym wieku, aż do fachowej literatury psychologicznej – pedagogicznej, kończąc na budowaniu postawy ojca zgodnie z treściami Nowego Testamentu i katolickimi publikacjami naukowymi jak np. kazania Ojca Św. Jana Pawła II lub przesłania świętych i doktorów Kościoła.

Na podstawie analizy zebranego materiału, kształtują się pytania w zakresie kompetencji wychowawczych ojców:

1. Jak ojcowie wartościują swoje kompetencje wychowawcze?
2. Skąd pozyskują wiedzę i praktyczne umiejętności w zakresie odpowiedzialnego ojcostwa?
3. Jakie formy wspierania są najbardziej przydatne w kształtowaniu kompetencji wychowawczych ojca?
4. Jakie wydarzenia rodzinne wymagają od ojców konkretnej postawy i zdecydowania w prowadzeniu dziecka na każdym etapie rozwoju?
5. Jaka jest świadomość zagrożeń w sposobie funkcjonowania dorosłych dzieci, wynikająca z niewłaściwych bieżących relacji dziecko – ojciec, lub biernej, stereotypowej obecności taty w procesie rozwoju i wychowania dziecka?

Pytania, na które należy szukać odpowiedzi, wobec których należy dostosować pedagogiczne, psychologiczne i społeczne formy wspierania ojców. Tych świadomych i tych mniej świadomych w zakresie bezpiecznego, zdrowego i pełnego rozwoju oraz dobrego funkcjonowania ich dzieci w dorosłym życiu.

Grzegorz Zelek

⁴ Mikrut A., *Ocenianie jako obszar kompetencji nauczyciela kształcenia zintegrowanego pracującego metoda ośrodków prac. w: Kompetencje pedagoga w kontekście teorii i praktyki edukacji specjalnej.* red. P. Majewicz, A. Mikrut, Gliwice – Kraków 2008 r.

⁵ Tamże

Komunikat prasowy nr 12

Sekretariatu V Synodu Diecezji Tarnowskiej

15 stycznia 2018 r. odbyło się kolejne spotkanie Komisji Przygotowawczej V Synodu.

Ks. Michał Dąbrówka przedstawił propozycję spotkań z Parafialnymi Zespołami Synodalnymi. Odbędą się one w pierwszej połowie kwietnia w każdym dekanacie, a stawia się przed nimi trzy cele. Po pierwsze, aby razem pomodlić się w intencji V Synodu, następnie wyjaśnić wiernym świeckim i kapłanom cel tychże zespołów oraz rodzaj ich aktywności w parafiach i w strukturze synodalnej, wreszcie będzie to okazja do bezpośredniego zaproszenia wiernych na uroczystą inaugurację V Synodu w Tarnowie. Spotkania będą prowadzić członkowie Komisji Przygotowawczej.

Uroczysta inauguracja Synodu odbędzie się 21 kwietnia 2018 roku w Tarnowie. To wigilia Niedzieli Chrystusa Dobrego Pasterza.

Ks. Andrzej Dudek przedstawił także ogólny plan inauguracji synodu. Przewiduje się trzy momenty.

- Zebranie wiernych i kapłanów w jednym z kościołów Tarnowa, gdzie będzie adoracja Najświętszego Sakramentu z krótkim rozważaniem wprowadzającym, modlitwa i odśpiewanie hymnu synodalnego „Za Chrystusem”.
- Procesja do Katedry ze śpiewem Li-

tanii do Wszystkich Świętych i aklamacji chrystologicznych. Zamierzeniem jest aby obok Krzyża i Ewangeliarza, w procesji swoje miejsc znalazły także relikwie świętych i błogosławionych diecezji tarnowskiej. Tym dwóm częściom będzie przewodniczyć nasz Biskup Andrzej.

- Msza św. w bazylice katedralnej, której głównym celebransem będzie metropolita krakowski Arcybiskup Marek Jędraszewski. W czasie Mszy św. pewne elementy, w duchu synodalnym, zostaną bardziej wyakcentowane, a na jej zakończenie nastąpi obrzęd, który pomoże rozciągnąć inaugurację V Synodu na każdą parafię w Niedzielę Dobrego Pasterza. Zostały także zaprezentowane projekty synodalnych szat liturgicznych, które będzie można również zamówić do parafii (np. jako dar od bierzmowanych czy dzieci komunijnych).

ks. Andrzej Dudek

rzecznik prasowy Komisji Przygotowawczej

Mogą już powstawać Parafialne Zespoły Synodalne

Wtorek, 16.01. 2018

W diecezji tarnowskiej mogą już powstawać **Parafialne Zespoły Synodalne**. W dużych parafiach może być ich kilka. Głos tego gremium będzie ważny w dyskusji o Kościele tarnowskim i jego przyszłości.

W zespołach zasiadają m.in. kapłani, osoby konsekrowane, nadzwyczajni szafarze Komunii Świętej, katecheci oraz członkowie ruchów i stowarzyszeń. W każdej parafii powinien być co najmniej jeden taki zespół mówi bp

Leszek Leszkiewicz, przewodniczący Komisji Przygotowawczej.

- Te zespoły są powołane po to, żeby treści, które będą podejmowane na synodzie były przedyskutowane na gruncie parafialnym. Później owoce tych rozmów wrócą do synodu i będą miały ważne znaczenie w procesie tworzenia nowego prawa - dodaje.

Zespoły parafialne powinny zostać powołane do 17 marca.

Już jest hymn V Synodu

Rok po ogłoszeniu V Synodu Diecezji Tarnowskiej, 28 listopada 2017 r. Biskup Andrzej Jeż podpisał dekret ogłaszający oficjalny hymn dla tego wydarzenia. Premiera utworu odbyła się w sobotę 9 grudnia 2017 r. (po godz. 16.00) na antenie RDN Małopolska i RDN Nowy Sącz, w ramach synodalnej audycji radiowej.

Słowa do hymnu zostały napisane przez klaryskę ze Starego Sącza Matkę Teresę Annę Izworską. Oficjalna melodia została skomponowana przez Sebastiana Szymańskiego (Szymański Composer).

Na stronie www.synodtarnow.pl oraz na kanałach mediów społecznościowych synodu (Facebook, Twitter, YouTube) można znaleźć klip wideo z nagraniem oficjalnej wersji hymnu w wersji chóralnej.

Hymn może być wykonywany w liturgii jako pieśń na wejście, albo ze względu na swój charakter, także na uwielbienie po Komunii św., i to nie tylko w niedziele synodalne. Nasz pasterz, biskup Andrzej Jeż, wyraża nadzieję, że będzie on śpiewany w każdej parafii i w ten sposób nasza modlitwa w intencji V Synodu będzie jeszcze bardziej intensywna.

ks. Andrzej Dudek

rzecznik prasowy Komisji Przygotowawczej

ZA CHRYSTUSEM

Hymn V Synodu Diecezji Tarnowskiej

1. *Wielbimy Ciebie, Trójco Przenajświętsza:
Ojcie i Synu i Duchu Miłości! Otworzyć chcemy serc
i sumień wnętrza na Twój głos wzywający do świętości!
Ref. Chryste, Ty jesteś Drogą do Ojca. W swojej miłości
zjednocz nas!*
2. *Nasz Zbawicielu, który żyjesz w chwale, że jesteś
z nami, Tobie dziękujemy; w Twoim Kościele wzniesionym
na Skale przez sakramenty zbawienie czerpiemy.
Ref. Chryste...*
3. *Razem z Kościołem w drogę wyruszamy bo życie
nasze jest pielgrzymowaniem. Ciebie, o Chryste, Wodzem
obieramy; w Maryi dłonie z pokornym oddaniem.
Ref. Chryste...*
4. *Ofiaruj, Matko, Ojcu Przedwiecznemu nasze rodzi-
ny, młode pokolenie. Niech zawsze wiernie służą Panu swe-
mu przez godne życie i prawe sumienie!
Ref. Chryste...*
5. *I Was wzywamy, Święci Patronowie! Modlitwa spra-
wi przez Boga przyjęta, że światło dla nas będzie w Jego
Słowie, programem życia Ewangelia Święta!
Ref. Chryste...*

OGŁOSZENIA DROBNE MAM ODDAM, POMOGĘ – POTRZEBUJĘ, POSZUKUJĘ

W zakrystii oraz kiosku Caritas można nabyć baranki i paschaliki na stół wielkanocny.
Ofiary przy tej okazji złożone są wsparciem dla najbardziej potrzebujących.

***

W zakrystii można też nabyć książkę o sakramencie pokuty „Ale Ty udzielasz przebaczenia”,
wydaną przez Papieską radę d.s. krzewienia Nowej Ewangelizacji. Cena 15 zł.

***

Paczki świąteczne dla podopiecznych Caritasu wydawane będą w Wielkim Tygodniu we wtorek w godzinach
od 13.00 do 16.00. Do oddania za darmo 100 litrowy bojler do podgrzewania wody.

***

Suknia ślubna, rozmiar 36, biała, bardzo ładna, z welonem i bolerkiem, w bardzo dobrym stanie,
ofiarowana przez pierwszą właścicielkę dla Caritas, dlatego pieniądze ze sprzedaży
zostaną w całości przeznaczone na cele charytatywne.

***

Do oddania ubranko pierwszokomunijne dla chłopca: tunika, białe spodnie i buty.
Do obejrzenia w parafialnym punkcie Caritas.

***

**Kontakt w sprawie ogłoszeń z wolontariuszką Caritas,
tel.: 510 338 474 lub w punkcie Caritas w każdą niedzielę po mszach świętych.**

Terminy Bierzmowania

Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej w Tarnowie podał terminy bierzmowań w poszczególnych dekanatach naszej diecezji.

W dekanacie Brzesko sakrament będzie udzielony młodzieży w kwietniu w następujących terminach:

- 24.04. wtorek, godz. 15³⁰ - Uszew
- 24.04. wtorek, godz. 18⁰⁰ - Brzesko, parafia NMP Matki Kościoła i św. Jakuba Ap.
- 26.04. czwartek, godz. 15³⁰ - Jadowniki Szafarz – Ks. Arcybiskup Henryk Nowacki
- 26.04. czwartek, godz. 18⁰⁰ – Brzesko, Parafia Miłosierdzia Bożego.

Rekolekcje dla małżeństw Wrocław 2018

„Poślubię Cię sobie na wieki” Oz 2,21
<http://www.rdm.jezusnastadionie.pl/>

Na podanej wyżej stronie można zapisać się na rekolekcje, które odbędą się we Wrocławiu w terminie 14-17 czerwca 2018.

Rekolekcje organizowane są za zgodą księdza Arcybiskupa Józefa Kupnego, Ordynariusza Archidiecezji Wrocławskiej, we współpracy z Odnową w Duchu Świętym Archidiecezji Wrocławskiej.

Rekolekcje przeznaczone są dla małżeństw, które pragną wzrastać we wzajemnej miłości czerpiąc z miłości Boga i powierzając się Mu przez ręce Maryi.

„Chcemy w tym czasie wejść w głębszą relację z Bogiem i prosić Go, by uzdrowił ciała i dusze małżonków, by mogli kochać się wzajemnie, przyjmować nowe życie,

którym ich Bóg obdarzy i wychowywać swoje dzieci na wzór Świętej Rodziny” – piszą organizatorzy.

Informacje o rekolekcjach i zapisach

TERMIN: Odbędą się w terminie 14-17 czerwca 2018.

LOKALIZACJA: Spotkania rekolekcyjne odbywać się będą w Hali Stulecia, ul. Wystawowa 1, 51-618 Wrocław

PRELEGENCI: Konferencje rekolekcyjne wygłosi o. John Bashobora z Ugandy, który poprowadzi także modlitwy o uzdrowienie. Będzie również blok medyczny, podczas którego głos zabiorą lekarze.

OPŁATA: za udział w rekolekcjach wynosi 150 zł za 1 osobę. (nie zawiera noclegu i wyżywienia)

NOCLEGI: Uczestnik zapewnia sobie noclegi we własnym zakresie.

WYŻYWIENIE: Istnieje możliwość zamówienia przy zapisach obiadów i kolacji w cenie 20 zł obiad i 15 zł kolacja czyli cztery obiady (czwartek - niedziela) i trzy kolacje (czwartek - sobota). Razem 125 zł.

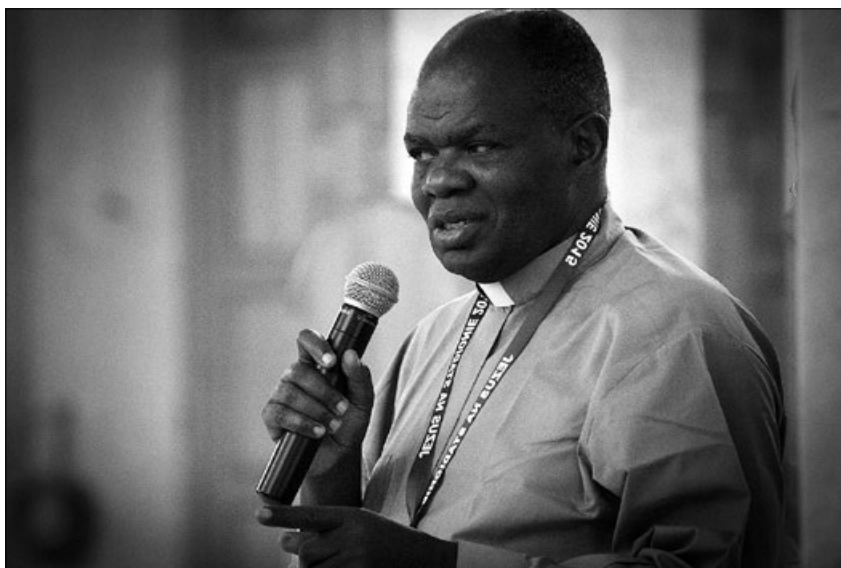
TERMIN WPLATY: 14 dni od daty wysłania do nas zgłoszenia.

ZWROTY: są możliwe do 1 czerwca 2018 roku.

W rekolekcjach mogą uczestniczyć:

- małżeństwa sakramentalne - para
- 1 małżonek z małżeństwa sakramentalnego
- osoby niebędące w małżeństwach, które zajmują się poradnictwem rodzinnym lub
- osoby duchowne, którym te rekolekcje pomogą w pracy duszpasterskiej

Szczegółowy plan godzinowy rekolekcji, baza noclegowa do wykorzystania przez uczestników a nawet menu na każdy dzień znajduje się na podanej u góry stronie internetowej.

OFIARA KRZYŻA

Jezu w ogrodzie oliwnym krwawym potem zlany
 Jezu przez swego ucznia, zdradliwie pocałowany
 Jezu przez ten sam tłum, co śpiewał Ci Hosanna
 wleczony brutalnie na sąd przed najwyższego kapłana
 Jezu pod krzyżem, po trzykroć upadający
 Jezu na drodze męki, Matkę Swą spotykający
 Jezu przez litościwe kobiety oplakiwany
 a przez Weronikę, z krwi chustą ocierany
 Czy wszyscy ludzie dzisiaj dają temu wiarę
 jak Ty dla nich cierpiełeś? Jaką Poniosłeś Ofiarę?
 Bo Twoja droga przez mękę, o Jezu mój kochany,
 to dla naszego zbawienia! Dla nas te wszystkie rany!
 I chociaż dobrze Wiesz o tym, jak człowiek rani Ciebie,
 to wszystko robisz dla niego, aby znalazł się w niebie....
16.02 2018 r. Stanisława Pajor

LITANIA DO JEZUSA ZMARTWYCHWSTAŁEGO

*Rabbuni to Ty wołasz mnie
 gdy płaczę o brzasku poranka*

*Zostań ze mną bo
 zagubiłam się w moim Emaus*

*Uzdrow moją duszę
 abym Cię rozpoznała*

*Wypełnij mnie pokojem
 wejdź przez serca drzwi zamknięte*

*Chcę Cię dotknąć jak Tomasz
 aby nie osłabła moja wiara*

*Czekam na Ciebie
 na brzegu jeziora życia*

*Naucz mnie zarzucać sieci
 chcę by życie wydało owoc*

*Przyjdź i rozpal ognisko
 daj odczuć żar miłości*

*Nakarm głodnych i zaradź
 niedostatkom Twoich owieczek*

*Miej miłosierdzie dla nas
 i świata całego*

*Panie Ty wiesz wszystko
 wiesz jak bardzo Cię kocham*

*Idę za Tobą w kierunku
 Betanii błogosławieństw*

*Zanim wstąpisz do Nieba
 pobłogosław mnie i świat cały*

*Ufam że przygotujesz tam
 dla nas miejsce*

*Więc wracam z radością
 do mojej Nowej Jerozolimy*

*Wracam do moich
 i Twoich owieczek*

Janina Drużkowska – Cader

KONFESJONAŁ

Masywne drzwi z bukowego drzewa jeszcze się nie domknęły i wydawały przedłużające skrzypienie, gdy z tobołkiem na plecach i ściśniętym sercem przekroczył progi kościoła żołnierz powracający z tułaczki wojennej.

W przedsionku wszystko było pogrążone w półmroku, we wnętrzu strużki światła wpadały przez okienne witraże delikatnie rozrzedzając półmrok. Z przodu, nad ołtarzem paliła się lampka wieczna. Przybysz zatrzymał się, rozejrzał się wokół. W ciszy, która zdała się panować nad wszystkim, dojrzał z lewej strony pod ścianą konfesjonał, w którym połyskiwało słabe światło świeczki oświetlającej kapłanowi brewiarz.

Żołnierz ściągnął rogatywkę i schylił głowę. Zdecydował się wejść dalej, każdy jego krok dudnił w ciszy niczym werble podczas marszu. Zrobił kilka kroków zdecydowanym ruchem w kierunku konfesjonału, a jego ciężkie sapanie nagle zamarło.

Człowiek przysłonił rękami twarz. Szlochał. Łkanie przybrało na sile, skulił swe ciało, jakby w bólu. Trząsał się. Za chwilę spojrzał na konfesjonał i runął z impetem na kolana; jego wargi przywarły do kratki klęcznika.

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego... - rozpoczął. Spowiedź trwała już dwie godziny, słychać było tylko szept i oddech człowieka, który nadal przylegał całym sobą do deski konfesjonału.

W pewnym momencie kapłan udzielił mu rozgrzeżenia. Przybysz uniósł głowę i podniósł się sprężysto z kolan. Wyprostował się niczym młody ułan. Na twarzy rysował się delikatny uśmiech. Jego sylwetka była niepodobna do tej, gdy wchodził do kościoła. Został w konfesjonale brzemię, jakiś przeogromny ciężar, który przygniatał go do ziemi niczym kamień, spalał od środka niczym ogień.

Drzwi świątyni, przestały skrzypieć; w milczeniu podслуchiwały historię człowieka, chciały zrozumieć losy wojennego zesłańca.

Janina Drużkowska- Cader

W tym i kolejnym numerze do prezentacji w rubryce „Bądźcie świętymi” Redakcja wybrała św. Maksymiliana Kolbego z trzech powodów: 8 stycznia przypada dzień urodzin Świętego, 3 lutego w naszej parafii zostało sformalizowane Rycerstwo Niepokalanej, stowarzyszenie, które powołał do życia w 1917 roku św. Maksymilian. I, po trzeciej, po świętej Faustynie i św. Bracie Albercie jest to kolejna postać z grupy świętych znajdujących się w kaplicy chrzcielnej w naszym kościele parafialnym.

Ojciec Kolbe urodził się w Zduńskiej Woli 8 stycznia 1894 r. Swoją osobowość kształtował w okresie międzywojennym. Jakże było środowisko, z którego wyszedł?

Koniec XIX w. i początek XX w. w Polsce był okresem trudnym, i to zarówno pod względem materialnym jak i kulturalnym czy religijno-moralnym. Polska była pod zaborami, co uniemożliwiało swobodny rozwój.

Juliusz i Marianna Kolbowie - rodzice Świętego, mimo że należeli do klasy robotniczej, nie należeli jednak do ludzi biednych. Byli robotnikami z dziada, pradziada, stąd też znali się na swojej pracy. Posiadali samodzielny warsztat tkacki w Zduńskiej Woli przy ul. Browarnej - dziś ul. św. Maksymiliana M. Kolbego. W Pabianicach posiadali mały sklep i stałą pracę w fabryce, która dawała im około 10 rubli tygodniowo zarobku. To wszystko stawiało ich w kategorii robotników uprzywilejowanych. Oczywiście nie mogli pozwolić sobie na luksusowe życie, ale nie musieli się też martwić o zaspokojenie potrzeb tak materialnych jak i kulturalnych. Warto zauważyć, że obydwój rodzice byli piśmienni. Kolbowie często zmieniali miejsce zamieszkania. Początkowo mieszkają w Zduńskiej Woli, tu zawierają sakramentalny związek małżeński w kościele Wniebowzięcia NMP - obecnie sanktuarium diecezjalne św. Maksymiliana M. Kolbego. W Zduńskiej Woli przychodzą na świat dwaj ich synowie: Franciszek (1892) i Rajmund (1894 - późniejszy św. Maksymilian). Dom, w którym mieszkali, zachował się i obecnie jest w nim muzeum św. Maksymiliana.

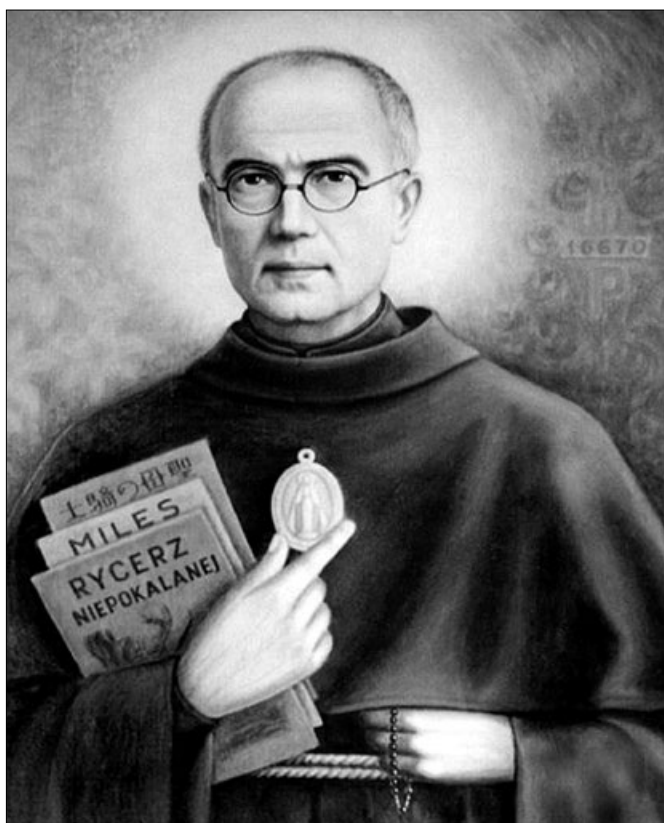
Ze Zduńskiej Woli przenoszą się do Łodzi, a w końcu osiadają w Pabianicach, gdzie aż 8 razy zmieniają miej-

sce zamieszkania. Świadkowie mówili o Juliuszu Kolbe, że był człowiekiem bardzo czynnym i ofiarnym dla Kościoła. Organizował adoracje niedzielne. Przyczynił się do założenia biblioteki parafialnej u św. Mateusza w Pabianicach. Rozprowadzał książki katolickie. Matka Rajmunda zajmowała się akuszerstwem. Służyła bezinteresownie, pomagając głównie biednym. Rodzina Kolbów była rodziną polską i patriotyczną. Kolportowali tajne czasopismo Kiliński i Polska, za które w czasach caratu groził Sybir. Należeli do III Zakonu św. Franciszka, włączając się w działalność wspólnoty. Przez wiele lat byli zelatorami. Życie rodzinne opierało się na wzajemnej miłości, zrozumieniu i pomocy. W ich domu nie było nigdy

nieporozumień ani kłótni. Razem chodzili codziennie rano na Mszę świętą i często przystępowali do Komunii świętej. Do ich domu przychodzili ci, którzy przez lekturę i rozmowę pragnęli pogłębić życie religijne. Marianna z nadzwyczajną zręcznością potrafiła prowadzić rozmowy o Bogu i Matce Najświętszej. Szczególnym rysem ich religijności był kult maryjny. Posiadali domowy ołtarzyk z obrazem MB Częstochowskiej i krzyżem. Przed nim wspólnie modlili się rano i wieczorem. Juliusz Kolbe co roku uczestniczył w pielgrzymce do Częstochowy, która wyruszała ze Zduńskiej Woli. Chętnie tym, co mieli,

dzielili się z potrzebującymi. Takie postępowanie zjednało im szacunek do tego stopnia, że znajomi nazywali ich świętym małżeństwem.

Warto zwrócić uwagę na szczególny fakt, który świadczy o wielkiej religijności i duchowym urobieniu wszystkich członków rodziny, tzn. złożenie ślubu dozgonnej czystości przez rodziców po wstąpieniu trzech synów do Małego Seminarium Franciszkańskiego we Lwowie. Matka pragnęła zostać zakonnicą, ojciec zamierzał studiować teologię, by zostać kapłanem lub zakonnikiem. Niestety, zginął podczas I wojny światowej, walcząc o wolność i niepodległość Polski. Taka atmosfera domu rodzinnego ukształtowała w dużej mierze przyszłego Świętego, jego postawę, wybory i osobowość. Rodzice za najważniejszy obowiązek uważali wychowanie dzieci. Najlepiej świadczy o tym fakt, że zdecydowali się na opuszczenie Łodzi,

gdyż miasto to według nich miało ujemny wpływ na dzieci. Kolbowie wychowywali dzieci w karności i poszanowaniu wartości, głównie szacunku i miłości do drugiego człowieka. Takie wychowanie wywarło na św. Maksymilianie ogromny wpływ, o czym świadczy jego dorosłe życie. Maksymilian nauczył się właściwej, krytycznej oceny siebie, odrzucając wyidealizowane pojęcie o własnym ja.

W domu, pomimo rygoru, nie tłumiono się w dzieciach rozwoju osobowości tak, iż swoje obowiązki mogli wykonać, używając własnych zdolności, oryginalności i pomysłowości. Odpowiedzialność za pewne prace domowe, praca społeczna rodziców, szacunek do innych ludzi wyrobiło w przyszłym świętym zdolność wczuwania się w psychikę i potrzeby drugiej osoby, i oceny sytuacji z jej punktu widzenia. Kolbowie pragnęli wykształcić swoje dzieci. Wymagało to dużego poświęcenia i oszczędności. Wiemy, że św. Maksymilian w swoim późniejszym życiu był oszczędny i ofiarny. Na tym fundamencie budował cnotę ubóstwa zakonnego, na które położył duży nacisk w apostołskiej działalności.

Trudno jest scharakteryzować system wychowawczy rodziny Kolbów, ale jest pewne, że wyrabiał on w chłopcach poczucie obowiązku, uczył hierarchii wartości, temperował ich wybuchowy charakter, a jednocześnie pobudzał do samodzielności, samokontroli i odpowiedzialności. Mimo że pani Kolbowa - jak zeznaje Marianna Zaleska - trzymała synów silną i sprężystą ręką, to jednak w domu nie dominował rygor zabijający swobodę dziecka. Warto zwrócić uwagę na pielęgnowanie więzi rodzinnych. Mimo że mieszkali w Pabianicach, to bardzo często odwiedzali rodzinę i krewnych w Zduńskiej Woli. Dowodem na to jest chociażby to, że w Zduńskiej Woli Rajmund przyjął sakrament bierzmowania. Dzieci wzrastały w atmosferze miłości do Ojczyzny, języka polskiego i kultury.

Z domu rodzinnego św. Maksymilian wyniósł żywą wiarę oraz miłość do Matki Bożej. Sam Święty odpowiadając na pytanie swoich przełożonych, gdzie zaczęła się jego szczególna miłość do Matki Bożej, sugeruje, że było to w okresie dzieciństwa. Píše on:

Pamiętam, że jako mały chłopiec, kupiłem sobie figurkę Niepokalanej za 5 kopiejek.

Było to podczas odpustu, ku czci św. Antoniego Padewskiego w Łodzi Łagiewnikach. Duży wpływ na jego maryjną duchowość i późniejszą działalność miało objawienie się mu Matki Bożej z dwiema koronami, białą i czerwoną, w kościele w Pabianicach. Całe życie Maksymiliana można streścić jednym zdaniem: było to życie ofiarne nacechowane miłością do Niepokalanej. Z miłości do Niepokalanej wypływał cały jego zapał apostołski. Dziś wielu pyta: Co robić, bo nasze rodziny, nasza przyszłość jest zagrożona. Św. Maksymilian daje odpowiedź: Miłować! Tylko miłość uratuje ludzkość.

Ojciec Kolbe znany jest ze swojej heroicznej ofiary z życia w obozie koncentracyjnym. W Auschwitz, gdzie nie było szacunku do człowieka, on był świadkiem miłości, godności i szacunku do drugiego człowieka. Swoim życiem dał świadectwo, jak bardzo Bóg kocha człowieka. W drugiej, nieznanej, sponiewieranej osobie, której odebrano imię, zastępując go numerem, godność i wszelkie prawa, rozpoznał swego brata w Chrystusie, dziecko Boże stworzone przez Boga na Jego obraz. Ta miłość do człowieka ukształtowała się w jego rodzinnym domu.

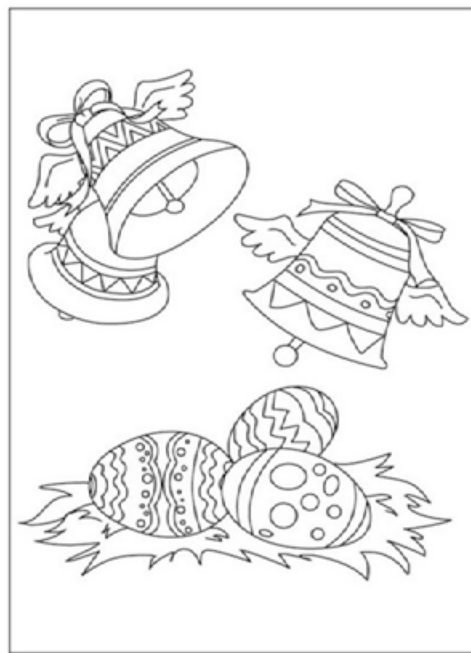
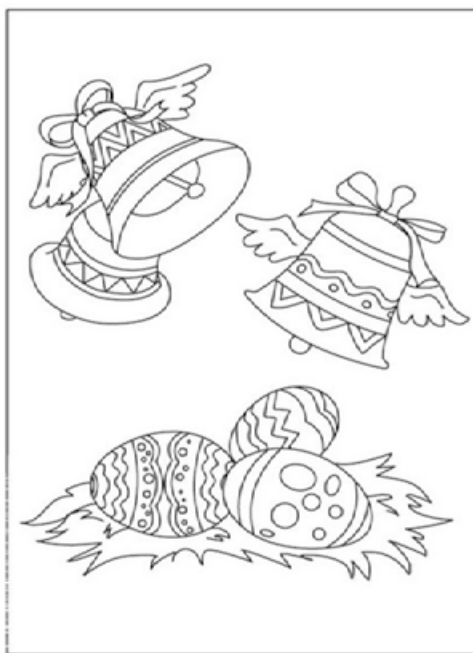
Ojciec Kolbe znany jest też jako czciciel Niepokalanej i organizator ośrodka prasowego w Niepokalanowie. Cała jego działalność ma maryjną pieczęć. Nie sposób nie wspomnieć o Rycerstwie Niepokalanej - organizacji, którą Święty założył w 1917 r. Dziś jest to stowarzyszenie międzynarodowe. W 2017 r. obchodziliśmy 100. rocznicę jego powstania.

W okresie międzywojennym św. Maksymilian z całą pewnością należał do osób, które odważnie ewangelizowały poprzez media. On w tej dziedzinie zrobił chyba najwięcej, dał podwaliny do dzisiejszej ewangelizacji, jaką mamy obecnie w Polsce. Mimo, że nie miał on przygotowania medialnego, dziennikarskiego, to jednak wiedział, że ten środek jest skuteczny i bardzo szybki w apostołstwie. Papież Pius XI 1 listopada 1934 r. poprosił Episkopat w Polsce o utworzenie dziennika katolickiego. Maksymilian, jako syn Kościoła, szybko odpowiedział na tę prośbę. Już w maju 1935 r., czyli już pół roku później ukazuje się Mały Dziennik a potem Rycerz Niepokalanej i Mały Rycerzyk. Nakład tych trzech tytułów stanowił połowę całej prasy katolickiej wydawanej w Polsce przedwojennej.

Św. Maksymilian nie tylko wiedział, co się dzieje w mediach, ale też interesował się nimi. Był jednym z pierwszych Polaków, który w 1938 r. w Berlinie brał udział w pokazie telewizji. 8 grudnia 1938 r. Maksymilian nadał w Niepokalanowie pierwszą audycję radiową. Nowa stacja nosiła nazwę Stacja Polska 3 - Radio Niepokalanów (SP3-RN). Radio to nie miało szans rozwoju, gdyż 9 miesięcy później wybuchła II wojna światowa. Św. Maksymilian, mimo że nigdy nie opracował żadnego schematu ewangelizacji świata poprzez media, to jednak w jego działalności można dostrzec kilka ciekawych cech. Jego pragnieniem było, aby każdy kraj posiadał swój Niepokalanów, na wzór polskiego, czyli potężnego ośrodka ewangelizacyjnego, który używałby wszystkich środków, byle godziwych, szczególnie tych najnowocześniejszych, w celu zdobycia całego świata dla Chrystusa przez Niepokalaną. W jego założeniu wszelkie wynalazki miały służyć sprawie Kościoła i ewangelizacji. Nie bał się nowych technik. Wręcz przeciwnie, cenił naukę. Sam był uzdolniony i wynalazł jeszcze w 1918 roku eteroplan - prototyp statku kosmicznego.

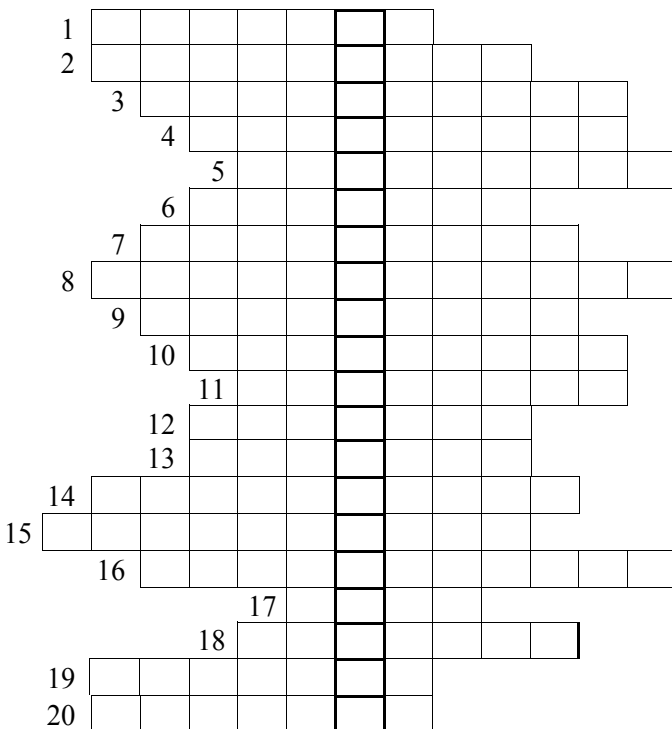
cz. 2 w następnym numerze

ZNAJDŹ RÓŻNICĘ

1. Przyszedł do Jezusa nocą J 3,1
2. Było ich dziesięciu, których uzdrowił Łk 17,12
3. Kapłan z oddziału Abiasza Łk 1,5
4. Mąż Safiry. Wspólnie chcieli oszukać apostołów Dz 5,1
5. Stała przy pustym grobie Jezusa płacząc Mt. 28,1
6. Inna nazwa sadzawki Owczej w Jerozolimie J 5,2
7. Niosło go czterech do Jezusa Łk 5,17
8. Morze ... - tak czasem jest nazywane w Ewangelii Jezioro Galilejskie J 21,1
9. Nad tym jeziorem Jezus szukał uczniów Łk 5,1
10. W tej miejscowości uzdrowiony był sługa setnika Łk. 7,1
11. Wspiął się na drzewo, aby widzieć Jezusa Łk 19,5
12. Tak nazwał Jezusa Piotr pod Cezareą Filipową Mt 16,16
13. Miejscowość Marii, Marty i Łazarza J 11,18
14. Był wielkorządcą Syrii gdy narodził się Jezus Łk 2,2
15. Obrzęd dokonywany na chłopcach żydowskich ósmego dnia Łk 2,21
16. Rozmawiał z nią Jezus przy Studni Jakubowej J 4,9
17. Dziewczyna, która nie otworzyła drzwi Piotrowi Dz 12,13
18. Brat Szymona Piotra Mt 4,18
19. Herod przywołał ich potajemnie Mt 2,7
20. Apostoł o imieniu Szymon, by go odróżnić od Szymona Piotra nosił pseudonim Łk 6,15

autor: ks. Manfred Lubczyk

miłosierdzie.brzesko.net.pl – dwumiesięcznik parafii Miłosierdzia Bożego w Brzesku.

Zespół redakcyjny: ks. Wojciech Werner, Marta Bąk, Piotr Duda, Urszula Grabarz, Dorota Majka, Agata Podtęcka, Michał Plichta, Małgorzata Toboła. **Autorzy zdjęć:** Tarnowski Gość Niedzielny G.Brożek, M.Kostrzewa, D.Cichoński, A.Gaudnik, B. Hajduk, D.Toroń, K.Pabian, archiwum parafialne.

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. Miłosierdzia Bożego w Brzesku, ul. Jana Pawła II 2, 32-800 Brzesko.

Nr konta: PKO BP O/Brzesko 84 1020 4984 0000 4802 0030 3800.

Kontakt z redakcją: redakcja@miłosierdzie.brzesko.net.pl. Tel. 602 636 413.

Ogłoszenia: ulagrabarz@op.pl, Tel. 510 338 474

W rubryce „Z Dzienniczka św. S. Faustyny” cytowane fragmenty pochodzą z Dzienniczka świętej Siostry Marii Faustyny Kowalskiej. Miłosierdzie Boże w duszy mojej. © Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, ul. Żytnia 3/9, 01-014 Warszawa. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Skład i druk: Brzeska Oficyna Wydawnicza Aleksandra i Ryszard Dziedzic.

bowA
DRUKARNIA

SPOTKANIA DLA ZABIEGANYCH

REDAKCJA DZIEKUJE DOBRODZIEJOM

NAJLEPSZE OFERTY RENOMOWANYCH MAREK

SPRZEDAŻ POJAZDÓW

BETONIARNIA
JERZY MIKOŁAJEK

DROGA (PIĘKNEGO) ŻYCIA

Kościół
Miłosierdzia Bożego
w Brzesku
28 marzec
godzina 20.00

Brzesko-Jamna 45km
Brzesko-Zabawa 26km
Brzesko-Domostawice 24km

Ekstremalna Droga Krzyżowa Brzesko 2018

info: fb.com/edk.brzesko

DROGA KRZYŻOWA ulicami Brzeska

28 marca 2018 godz. 19

Rozpoczęcie: kościół Matki Bożej Częstochowskiej w Brzesku - Słotwina

Trasa: ulice Ks. S. Pękały, Kołłątaja, Konstytucji 3-Maja, Jasna, Czarnowiejska, kościół Miłosierdzia Bożego, Brata Alberta, Kwiatowa, Brzezowiecka, Czarnowiejska, Pl. Kazimierza Wielkiego, Uczestników Ruchu Oporu, kościół NMP i Św. Jakuba Ap

Patronat: Oddziały Akcji Katolickiej brzeskich parafii